

Domoljub

V Ljubljani, 3. marca 1937

Leto 50 • Štev. 9

Da ne pozabimo

Poslanec dr. Anton Novačan, ki se prištevava v vrste slovenskih pisateljev in je slučajno bil izvoljen pri zadnjih volitvah za zastopnika Slovencev v belgrajskem parlamentu, se je tudi oglasil pretekli teden v narodni skupščini k besedi. Izvršil pa je, po mnenju vseh treznih Slovencev, svojo nalogo tako slabo, da je slabše ni mogel, zakaj grčil je pred Srbi in Hrvatji večino slovenskega naroda na način, kakor morda še nihče doslej. Pri tem se je poslužil tudi nekaterih zgodovinskih laži. Naj ponatisnemo tu protislovenske izbruhe dr. Novačanovim volivcem in vsem Slovincem v vednost. Dr. Novačan je med drugim trdil sledeče:

„Jaz mislim, da vi Hrvatje in Srbi redkokdaj slišite pravo resnico o slovenskih klerikalcih. Jaz gledam naše klerikalce kot dejstvo, ki ni, kot nekateri mislijo, neka domača zadeva, ampak eno izmed najvažnejših srbskih vprašanj. Jaz sem slovenski »protiklerikalec«, torej jugoslovanski nacionalist. Srbi in Hrvatje so sprejeli krščanstvo prstovoljno, brez nasilja, Slovenci pa smo blagovest Kristusovega nauka drago plačali. Z našim narodom so ravnali kakor s sužnji. Ali veste, kaj nam govorijo križi — znamenja na naših križpotih? Naše kapelice in tiste bele cerkvice po bregovih in hribih? V naši vasi so to bili v prvi dobi krščanstva kot pozneje, isto, kar je bil Gesslerjev klobuk v Švici. — Kdor se križu ni poklonil, ko je šel mimo nje, je bil pretepen ali ubit. Gospodje, to je

zgodovina! In cerkvice? Ko se je nemška plemenitaška gospoda dovoljno pregrešila in se nažrla sadov našega kmeta, je začutila potrebo, da se spravi z Bogom, in je zato revežem ukazala in ti so zgradili cerkve. Reveži so sicer umirali, cerkvice pa so ostale. Tako so drveli preko naše tesne zemlje stoletja. Toda čudno, tudi odpora je bilo dovolj in vsa stoletja je med Slovenci tlela framasonska misel, ki ni opustila nobene ugodne prilike. V Sloveniji biti protiklerikalni, pomeni biti borec za svobodo, ne za kako protiklerikalno stranko, ampak za namen, da bi se množice čimprej prosvetile v nacionalnem duhu in tako vrgle raz sebe ono, daues že nekoliko smešno nadoblast in varuštvo rimskokatoliške duhovščine. V razpravi o konkordatu bomo imeli, kakor upamo, dosti prilike, da pokazemo, kaj je Vatikan, kaj je katoliška akcija, kaj je naš klerikalizem in kaj je rimski klerikalizem sploh.«

G. Novačan, ali res niste čutili, ko ste vse to gobezdali, kako nepošten in majhen ste in kako velik je veren slovenski narod, ki komaj čaka, da pomeđe take poslance iz

narodne in kulturne srede. Te besede g. Novačana si bo naš narod dobro zapomnil za dni, ko bodo gospodje takega kova moledovali za ljudsko zaupanje in hinavsko trdili, da jim je versko prepričanje Slovencev nekaj svetega in nedotakljivega. Naj ostane zapisano, da ne pozabimo!

„Delo“ slovenskih poslancev

Narodna skupščina v Belgradu je zasedala vse dni preteklega tedna in je pretresala državni proračun za 1937-38. Na dolgo in široko so govorili zlasti poslanci opozicije, vendar se niso bavili toliko s proračunom samim, kakor z drugimi političnimi povečini neutemeljenimi tožbami in pritožbami.

Na lastne oči čitamo, kako liberalno časopisje lahko krivično kritikuje delo sedanje vlade, kako se »napredni poslanci« lahko zbirajo in govore ljudem sedanjemu režimu v neprilog, kako je ogromna večina jeenesarskih pristavec ostala slej ko prej na udobnih mestih pri drž. upravi in samoupravah, kako se učiteljstvo lahko svobodno udejevuje po raznih nacionalnih društvih, ki jih ljudstvo ne mara in kako liberalni jugoslovanski voditelji, ne da bi se jim bilo treba bati konfincije, domačiji in tujini še vedno lahko tolnažijo svojevrstno »jugoslovenstvo«, ki je dokazano pogrnalo našo lepo državo na rob propada. In vendar trdijo liberalni kvarožugoni,

da je vladala pod Pucelj-Kramarjevim režimom, ki je zaustavil vsako kulturno delovanje večine slovenskega naroda, ki je razgnal od ljudstva izvoljene občinske odbore, ki je z uradnimi grožnjami in pendrekom gnal volivce na volišče, ki je protipostavno poslal v prognanstvo prave voditelje slovenskega naroda, ki je uvedel v državno in samoupravno službo in v vse javno življenje največjo korpucijo, ki je preganjal in metal na cesto stotine ljudstvu zvestega državnega uslužbenstva itd., pod liberalnim strašnim režimom je torej vladala svoboda, zdaj pa nasilje?

Kakor pijani so se nekateri slovenski liberalni poslanci zaletavali ob razpravi v klerikalizem, v slovensko duhovščino, celo v majniško deklaracijo in v dr. Korošca, v katoliško slovesko časopisje itd. Liberalci so pokazali v belgrajskem parlamentu tako malo spoštovanja do pokojnega kralja, da so pri politični razpravi hoteli v svojo korist izrabljati celo izvzvišeno osebo nepozabnega vla-

darja, kar je izvrstno in ostro zavrnil sam socialni minister Cvetkovič.

Poslanec Mravlje se je grdo obregnil ob vse, kar je resnično slovenskega in tudi navajajoč, kako je »Slovenec« pisal leta 1914, ko je bil list odvisen od avstrijskega mišljenja pokojnega dr. Sušteršiča. Ni pa Mravlje v svojem navdušenju za monarhijo in Sokola seveda povedal, zakaj je kandidiral leta 1920 na listi — komunistične stranke.

Kakor mrzli curek na razgreto, deloma zalkoholizirano liberalno pamet so delovale tehtne besede ministra za socialno politiko Dragiša Cvetkoviča, ki je v velikem govoru pobijal neutemeljenost trditvev raznih liberalnih predgovornikov in grajal liberalni »patriotizem«, ki so ga naglašali nekateri poslanci pač zato, da bi se pririli na katerikoli si bodi način vnovič do oblasti in pendreka, s katerim bi zopet bičali državi zvesto jugoslovansko večino.

Kako malo je upoštevala narodna skupščina kritiko in zabavljanje liberalne opozicije, je pokazalo poimensko glasovanje: Od 280 poslancev je glasovalo 192 za proračun, 88 pa proti. S tem je bil proračun v načelu sprejet in slovenska liberalna hinavščina v narodni skupščini javno obsojena.

Naša banovina in kmetijstvo

Veliko pažnjo je posvečala banovina zatiranju raznih živalskih bolezní. V Sloveniji so se pojavile pri živini v pretečenem letu razne kužne bolezni, zlasti svinjska kuga, svinjska rdečica, vranični prisad, porutniska kolera, kuga čebelne zalege itd. Celokupna škoda radi pogina živali je znašala približno 2 milijona 50.000 Din. Živinozdravniki so zastavili vse svoje sile, da bi razširjanje kužnih bolezní kolikor mogoče omejili; zato so bila povsod številna cepljenja. Svinjasko kugo so zatirali s cepilom in to z zelo dobrim uspehom. To cepilo je bilo nabavljeno s sredstvi državnega kmetijskega sklada. Za svinjsko rdečico potrebno cepilo pa je bilo nabavljeno z banovinskim denarjem. Vsega skupaj je bilo cepljenih približno 150.000 prašičev. Ostale kužne bolezni pa gospodarstvu niso povzročile velike škode.

Napredek gospodarstva je podpirala banovina zlasti z oddajo brezplačnih sadik. Banovinske gozdne drevesnice, ki se vzdržujejo iz lastnih dohodkov, so oddale lani 3 milijone in 400.000 sadik. Banovina je tudi pospeševala pogozdovanje in prispevala h pogozdovanju kraških krajev. Poleg tega pa mora skrbeti banovina tudi za gozdarsko šolo v Mariboru. Ta šola je bila v začetku državna ustanova, pozneje pa jo je ministristvo pre-

Kaj pa kapitalizem?

Vsaka stvar ima svoje vzroke. Nobena rožica, noben grm, nobeno drevo ne raste kar vrh zemlje. Ampak v zemlji ima svoje korenine, in iz korenine poganja drevo, grm ali rožica in sleherna bilka. Korenina zajemlje iz zemlje življenje, hrano za vsako rastlino. — Tudi komunizem ni nastal kar na celem, ni priletel z neba na zemljo. Tudi on ima svoje korenine, iz katerih zajemlje svoje življenje.

Rastlina ima korenine, človek ima pa očeta in mater. Tudi komunizmu lahko pripisujemo očeta in mater. Mater smo si na kratko ogledali že zadnjič. Mati mu je nevera. — Materijalizem. To je vera v golo zemljo, v kamen, prst in blato. Kos mesa, liter vina, možnja denarja, to je, v kar verujejo; drugega, višjega ne potrebujejo. Kakor vol v hlevu in pujs v svinjaku. Človek brez vere je žival, je zverina, ki gleda samo, kako bi si trebul napolnil. Kar se mu ustavlja na poti do uživanja, to kolje in mori. — kakor tako izvrstno znajo komunisti

Nevera — to je ena korenina komunizma, je njegova mati. To njega duhovni vzrok. — Drugi pa je gospodarski. In ta gospodarski ali socijalni vzrok je kapitalizem. To je njegov oče. Ta mu je dal življenje in mu ga še vedno ohranjuje. In dokler bo ta oče živel, toliko časa sin ne bo umrl in ne shiral. Dokler komunizmu korenin ne izrujete, tako dolgo bo iz te korenine vedno znova zajemal sok, ki goji in redi drevo komunizma. Zastonj govorimo, pišemo, pridigamo zoper komunizem, dokler vlada kapitalizem. Seveda je zoper njega treba pridigati, pisati in govoriti, ljudem oči odpirati, sleparijo odkrivati, hudobijo pobijati. A vse to zverine ubilo ne bo. Odpravite kapitalizem, pa ste komunizmu spodrezali korenine, spodmaknili tla, upihnilo luč življenja!

Kdaj se bo pa to zgodilo?

Ne vem, kdaj. Kmalu še ne. Zakaj ne?

pustilo banovini, da sama skrbi zanjo. Vsa prizadevanja banovine, da prevzame vzdrževanje šole na svoje breme zopet država, so ostala dosedaj brezuspešna.

Za urejanje hudournikov je bila v preteklem letu na razpolago vsota dva in pol milijona dinarjev. Te vsote je bilo deležnih 16 okrajev. Za ureditev hudournikov je bilo dosedaj podeljenih v naši banovini 17 in pol milijona dinarjev; za najnujnejša dela pa bi bilo potrebno vsaj še okoli 150 milijonov dinarjev. V letošnjem letu se bodo nadaljevala predvsem že začeta dela, nova dela pa se bodo začela v onih okrajih, kjer se z urejanjem hudournikov še ni začelo.

V zadnjem času raste tudi zanimanje za složbe zemljišč (komasacije). Največja složba — 250 ha, 134 posestnikov — je bila izvršena v krškem okraju. Prav tako so se začeli zanimati za složbe tudi posestniki v Beli Krajini.

Veliko skrb je posvetila banovina varstvu planin, pospeševanju planinskega gospodarstva ter izboljšanju pašništva. V Sloveniji je 800 planin s 60.000 ha paše. Na teh planinah se pase letno 10.000 živine povprečno 100 dni.

Razpravljali so tudi o uredbi o obveznem zavarovanju posevkov in plodov zoper točo. Obdelane zemlje je v Sloveniji 836.000 ha; letna škoda, povzročena po toči, pa znaša približno 15 milijonov dinarjev. Zakon predpi-

Zato, ker še začeli nismo kapitalizma pobijati. Še nobenega poskusa nikjer ne vidimo, da bi začeli kaj kapitalizmu na prste stopati. Piše se že, piše o tem veliko. Tudi pisati je treba. A samo s tinto se kapitalizem ne bo ubil. Pisati, da, pisati je treba! Vi ne veste, kako je to težavna, z 99 vozli zapletena in zamotana stvar: rešiti socijalno (družabno) vprašanje. Vprašanje, kako urediti človeško družbo, bolj prav: razmere v tej družbi, med ljudmi, da bi vsi — kakor je volja Stvarnikova — mogli na zemlji mirno in zadovoljno živeti. Da bi vladala pravica in ljubezen, da bi ne bilo med nami nič lačnih, pa tudi ne preveč sitih, nobenih zatirancev in nobenih zatiravcev, da bi vsak imel za potrebo tega, kar za življenje mora imeti. Kako vsem prav napraviti, to razumete, da ni lahka reč. Skoraj bi rekel: kako narediti, da bo volk sit, ovca pa cela. Najbolj brihtne glave se s tem ubijajo, kako bi tistih 99 vozlov razvozljali. Casih se med seboj tudi skregajo, ker zdaj misli ta, zdaj pa drug, da je ravno on pravo zadel, da on in le on bo vozle prav razrešil, pa da morajo vsi njemu pritegniti.

Tudi dva papeža sta v to ugibanje in razvozlanje vmes posegla. In sicer prav krepko posegla. To sta Leon XIII. in sedanji naš Pij XI. Oba sta izdala o tem vsak svojo okrožnico. Leonova se imenuje »Rerum novarum: Nove razmere«, Pijeva pa Quadragesimo anno: Štirideset let«, ker je izdana v 40. letu po Leonovi okrožnici. Oba obširno razpravljata in dajeta navodila, kako naj bi se zmedene socijalne razmere uredile. Oba seveda pišeta proti kapitalizmu. Obžalujeta, da je na eni strani nagromadenega toliko bogastva v nekaterih rokah, na drugi strani pa nagromadene toliko kričeče revščine. To je tista velika bolezen sedanje človeške družbe, ki jo je treba ozdraviti. Kajne, če je v telesu

suje uvedbo zavarovanja s pavšalnimi prispevki. Med vsemi banovinami je uvedla tako zavarovanje dosedaj samo savska banovina, pa še tam je ostalo vse skupaj samo na papirju. Po predlogu za uredbo naj bi se ustanovila kmetijska zavarovalnica za dravsko banovino. Potrebna denarna sredstva za prva tri leta naj bi dobila banovina s primernim posojilom, nato pa naj bi ban predpisal doklado k zemljarini, tako da bi vrgla 5 milijonov Din letno. Pri tem pa so se pokazale razne težave, kajti dejanska škoda, ki jo povzroči toča v Sloveniji, znaša okoli 15 milijonov Din; zato bi bilo treba uvesti nad 100 odstotno doklado k zemljarini. Takega bremena pa bi naš kmet pri sedanjih razmerah prav gotovo ne zmogel. Za potrebnih 5 milijonov dinarjev pa bi bilo treba uvesti 88 odstotno doklado. Kmet pa bi dobil povrnjeno samo en del škode, ki mu jo povzroči toča. Za naše razmere je izvedba take uredbe precej težka in je treba vso stvar popreje temeljito preučiti. Slovenija ima precej različne podnebne razmere; v nekaterih krajih povzroči toča leto za letom veliko škodo, medtem ko je drugi kraji skoraj ne poznajo. Riziko zavarovanja je tem večji, čim manjši je predmet zavarovanja. Ozemlje Slovenije je precej majhno, majhna so posestva in majhno je tudi njihovo skupno število; zato je tudi zavarovanje pri nas na navedeni način težko izvedljivo.

Slovenski dom

JE NAŠ CENENI POPOLDNEVNIK, KI GA SVOJIM CITATELJEM TOPLO PRIPOROČAMO. IZHAJA VSAK DELAVNIK OB 12 IN STANE MESEČNO SAMO 12 DINARJEV. ZA ONEGA, KI SI NE MORE NAROČITI »SLOVENC«, JE »SLOVENSKI DOM« POPOLNO NADOMESTILO. PIŠITE NA DOPISSNICO UPRAVI »SLOVENSKEGA DOMA« V LJUBLJANO, NAJ VAM POSLJE NEKAJ ŠTEVILE LISTA NA OGLED.

kri zbrana vsa na enem koncu, recimo v glavi, drugod po telesu je pa manjka, mora biti človek bolan. Kri je treba po telesu pravilno razdeliti. Kar kri v telesu, to je imetje med ljudmi. Tudi to bi bilo treba med ljudi pravično razdeliti, če hoče biti človeška družba zdrava. Kapitalizem in komunizem, to sta dve hudi bolezni, ki se paseta po telesu človeške družbe.

Papeževi okrožnici o tem sta dvoje sila imenitnih pisanj. Saj pa je socijalno vprašanje — vprašanje sedanjega časa; vpraševanje — vprašanje kako človeško družbo urediti, ozdraviti — poleg verskega najvažnejše vprašanje sedanjega časa; vprašanje, ki pretresa ves svet. Vsi katoliški možje, ki se s tem vprašanjem pečajo, in teh mož ni malo, se naslanjajo, opirajo, sklicujejo na te dve okrožnici. Z okrožnicama pa socijalno vprašanje še ni rešeno: še na papirju popolnoma ne, v dejanju pa še manj. Papeža kažeta samo v glavnih črtah pot, kako bi se dalo in moralo to vprašanje rešiti. Toda življenje je tako mnogovrstno in mnogolično, tako razpleteno, zavito in zapleteno, da noben človek ne more reči: takole naredimo, pa bo vse dobro! O tem je napisanih že nešteto bukev; pa si še vedno nismo dosti na jasnem, kako bi bilo treba narediti, da bi bilo prav. Torej še na papirju stvar ni rešena, koliko manj pa še v dejanju! Največja težava tiči v tem, ker tisti, ki kapital imajo, ga nočejo dati iz rok. Kdor ima v rokah denar ali moč, je ne da drugače kakor s silo. Kakor miši težko navežejo mački zvonce na vrat, tako težko je tistim, ki imajo kapital in oblast v rokah, vzeti jo iz rok. Komunisti pravijo: Pobiti, postreliti jih, premoženje pa vzeti jim in ga razdeliti Božja zapoved pa pravi: Ne ubijaj in ne kradi! Mi torej tako ne moremo, ne smemo. In vendar se sedanje neznesne razmere morajo spremeniti, preurediti, prekucniti — tako ali tako! Komunisti pravijo: z revolucijo — mi pravimo: z evolucijo! Revolucija je prevrat, evolucija pa pomeni razvoj. Brez ropa in pobijanja, polagoma se mora gospodarstvo tako razvijati in razviti, da se razmere temeljito preuredi. Na vsak način pa: kapitalizmu se mora napraviti konec, ali pa bo zmagal komunizem!

GOSPODARJI GOSPODINJE!
MANUFAKTURNA TRGOVINA

Janko Češnik
LJUBLJANA - LINGERJEVA UL.

Vam nudi vsakovrstno oblačilno blago po najnižjih cenah. Velika izbira sukna in blaga za nevestine opreme!

KAJ JE NOVEGA

ZAHVALA

Ob priliki požarne nesreče, ki me je vrgla z družino izpod rodnega krova, se vam moram iz dna srca zahvaliti za tako hitro izplačano podporo v znesku 1000 dinarjev. —

Ko sem plačeval naročnino, nisem mislil, da bom med prvimi, ki bodo deležni tega blagocelva v tekočem letu. Zato kličem vsem, ki si naročajo časopisje: Vložite denar tja, kjer vas poleg dobrega branja čaka še izdatna pomoč v nesreči! — Krmelj Lovro, Sp. Nova vas 40, p. Slov. Bistrica.

OSEBNE VESTI

d Novomašniki leta 1937. Iz 5. letnika: Ludovik Bartelj roj. v Mirni peči, Leopold Klančar v župniji Trebnje, Jožef Solar na Mirni. Iz 4. letnika: Stanislav Lenič roj. v župniji Cerklje ob Krki, Jožef Močnik v župniji Smartin v Tuhinju, Jožef Mohar v župniji Smihel pri Novem mestu, Jožef Pavec v župniji Leskovec, Jožef Peče v župniji Smihel pri Nov. mestu, Jožef Pogorelec na Uncu, Jožef Snaj v Zagorju ob Savi, Mihael šnidar v župniji Cerklje pri Kranju in Alojzij Zun v Trbojah.

d Škofijski letopis. Za prodekana moravške dekanije je bil imenovan Jakob Strekelj, župnik v Blagovici. — Župnija Moravče je podeljena Jerneju Hafnerju, župniku v Starem trgu pri Ložu. — Za župna upravitelja sta bila imenovana Jožef Ferkulj, kaplan v Moravčah, za to župnijo in Ivan Štrus, kaplan v Crnomlju, za Adlešiče. — Premeščeni so bili: Anton Pipa, župni upravitelj v Adlešičih, za ekspozita v Bevke; dalje kot kaplani: Alojzij Peček iz Drage v Kranj, Franc Pahulje iz Podzemlja v Crnomelj, Ivan Dolšina iz Smednika v Moravče in Ludovik Čepon iz Srednje vasi v Bohinju v Smednik.

DOMAČE NOVICE

d Zahvala sv. očeta ljubljanskemu g. knezoškofu. Ljubljanski škof dr. Rožman je poslal sv. očetu knjigo »Evharištični kongres za Jugoslavijo v Ljubljani 1935« in je prejel te dni iz Vatikana sledečo zahvalo: »Prezvzišeni in Presvetli gospod! Sv oče je bil izredno vesel, ko je prejel od Tvoje Prezvzišenosti po belgrajskem apostolskem nunciju doposlano mu knjigo »Evharištični kongres za Jugoslavijo v Ljubljani 1935«. V solidni in elegantni knjigi je verno in skrbno opisano vse, kar se je na ljubljanskem evharištičnem kongresu tako srečno vršilo; dodanih je tudi mnogo fotografičnih slik. Tako se ob knjigi obujajo pobožni spomini na tedanje dogodke, oživlja se tisto prisrčno veselje, ki so ga bili v tako obilni meri deležni vsi, kateri so se udeležili teh pobožnosti v čast evharištičnemu Zveličarju. Sv. oče se iskreno zahvaljuje za to darilo; kar Tvoja Prezvzišenost želi, tudi sam srčno želi, namreč da bi se umetniško prirejeno delo čim bolj razširilo in vzbujalo v srcih vseh vedno večjo pobožnost in ljubezen do presvete evharišije. Saj se vernost tem bolj razcveta, milost in krepost tem bogateje razvija, čim z večjo vneto krščansko ljudstvo časti ta med vsemi zakramenti največji zakrament, ki je neizčrpen vir božjega usmiljenja, vez neomajnega miru, znamenje trdnega edinstva, sladkost vseh sladkosti, hrana nebeškega življenja, angelska jed, daritev Besede, poseben božji dar. S tem resničnim bogastvom in veseljem napolnjen, naj gre naprej k pravi slavi vaš zares plemeniti narod, ki je s tako svečanim kongresom pripravil Kristusu slave in zmagovalja! Apostolski blagoslov naj bo potrdilo teh očetovskih želji

d Športno-gimnastična akademija. V nedeljo, dne 7. marca ob 11 dopoldne priredi SK Planina v veliki dvorani hotela Union ve-

Oglaš je registr. pod Š. St. 1583 od 5. XII. 1936.

liko telovadno akademijo, ki bo obsegala 15 zelo lepih in zanimivih točk. Nastopali bodo člani in članice ter mladina obojega spola s raznimi vajami, rajanji, na drugo in na bradlji, dviganju uteži itd. Sodeluje godba »Sloga« iz Ljubljane, nekatere točke pa se bodo izvajale na petje in na harmoniko. — Vstopnice od 5—20 Din se dobe vsak dan pri blagajni kina Union. Preskrbite si jih pravočasno, ker je povpraševanje po njih velikansko.

d Za rošitev denarnih zadrug. Kakor poroča »Zolitak«, pripravila vlada predlog, s katerim se bodo kreditne zadruge izvzele iz določb uredbe o ureditvi kmetijskih dolgov. Zaradi teh določb so namreč prišle kreditne zadruge v izjemno težaven položaj. Ker so znašali kmetijski dolgovi večinoma manj ko 25.000 Din, so izgubile kreditne zadruge polovico, oz. četrtnino svojih terjatev. Zadruge bi morale zato po vrsti likvidirati. Se vedno pa je kreditno združništvo podlaga vsega združništva in slovenskim združnim centralam se je sedaj posrečilo prepričati vladne kroge, da je treba kreditno združništvo izločiti iz uredbe o ureditvi kmetijskih dolgov. To se bo sedaj tudi zgodilo.

d Kolektivna pogodba pri Kranjski industrijski družbi na Jesenicah je bila te dni podpisana. Po novi skupni pogodbi, ki je odpovedljiva na mesec dni, je delavstvo sicer doseglo plačane dopuste, urne mezde pa so za 10 odstotkov nižje v splošnem, kakor so bile po stari kolektivni pogodbi, nekateri delavci pa bodo izgubili menda do 25 odstotkov sedanje mezde. Delovni pogoji so po novi pogodbi slabši. Delavstvo je izgubilo tudi stanovanjsko doklado, akordne postavke niso določene po pogodbi, pač pa je dano jamstvo, da bodo za 15 odstotkov višje od urnih mezd. Tudi pravice delavskih zaupnikov so okrnjene.

d Isurjeni tihotapei. Na najrazličnejše načine utihotaplajo iz Avstrije k nam razne reči, zlasti saharin. Saharin spravljajo čez mejo celo v kosteh. Podoželan pride s prav nedolžnim obrazom do obmejnih organov ter prijavi nekaj kilogramov mesa ter tarnanjem nad slabimi časi plača odgovarjajočo carino. Komaj pa zapusti carinsko stražnico, je nje-govega tarnanja in otožnosti konec. Zaveda se, da je spravil obenem z mesom v kosteh čez mejo tudi lepo količino saharina in da bo izkupiček za saharin bogato nadoknadil tisto carino, ki jo je plačal za meso. Najlažje tihotapijo dvolastniki, to so posestniki, ki imajo del posestva v Avstriji, del pa v Jugoslaviji. Kdo bi na primer pregledal kos za kosom vsa

Kako skrbi Ljubljana za svoje reveže. Namesto podpor v denarju, ki so marsikdaj zgrešile svoj cilj, daje magistrat ljudem priliko, da si nekaj zaslužijo s delom. Na sliki vidimo, kako brezposelni regulirajo strugo Gradašnice

drva, ki jih je kdaj pripeljal tak posestnik brez meje, za kar ima kot dvoletnik seveda pravico. Ko pa potem posestnik doma drva lastno-ročno razkida, može posestnika poštena na posestnik kupček. Na skrivnem mestu pa nato odmuči tem posestnikom lakaje in iz njih iztrže cele naklade saharina. To je nekaj primerov, ki so jih odkrili buvarji državnih finanč in zadnjem času v našem tibocapekem svetu — Konec tibocapekm s saharinom bodo vselejkor napravile samo globoko izlinate cene na sladkor.

d 80 milijonar škoda v državnih gozdovih. Te dni je bila seja direktorjev posameznih gozdovnih ravnanstev v dravi. Predvsem se je na seji razpravljalo o ukrepih v zaščito državnih gozdov. O škodi, ki jo napravljajo brezpravne sečaje po državnih gozdovih, je podal obširno poročilo Bora Nikolčič. Konstatiral je, da je bilo samo v zadnjih treh letih zaradi nedovoljenih sečaj napravjenih v državnih gozdovih okoli 80 milijonov Din škode. Iz posameznih vasi se sestavljajo skupine po 20 do 30 ljudi, ki po mili volji sekaajo v državnih gozdovih, kar se jim zdi potrebno. Edina pomoč proti tej škodi je, da se poveča število logarjev, da se ti oborože ter da se poostre kazni.

d Čudaški stradalci, neki pek Radivojevič je zaslovel zadnje dni v škribskem mestu Knjazinec. Ta pek se je nabesar že celih 26 dni. Pa ne samo, da ne je. Za 26 dni tudi pije samo močno kofeje, črno kavo in pokadi kar 60 cigaret na dan. Ves čas niti enkrat še ni prišel iz svoje sobe. Pa to ni edin njegov primer, ko se je odločil za stradanje, za ta svojevrsten način samomora. On je to poizkušal že pred nekaj časa. Takrat so mu njegovi prijatelji prepričali, da bi se na ta način umoril, in sicer s tem, da so ga s silo pripeljali k zdravniku Topot pa je vsako prizadevanje zaman. Nihče namreč ne sme priti v njegovo bližino z namenom, da bi ga začel popravljati po vzrokih njegovih samomorilnih namenov.

d 20 kesov zabega mesa je odšel iz neke sušilnice v Virovitici bivši mestni počenaj Stanko Valentič. So ga zaprli.

d Število radijskih naročnikov v Jugoslaviji je preseglo število 100.000.

d Vse doseže, kar mu drago... Postojnski Jarj Kraigher je te dni dosegel v Ame-

riki svetovni rekord v hitrosti poštinih letal. Veliko naljane iz Poeta Allegra v Rio de Janeiro je preletel v treh urah. Pred tem je preletel Ande. Kraigher, ki je v svetovni vojni preletel kot dobovnik iz Amerike v Srbijo, je danes nabednik izračne službe na progi Sev. Amerika—Mehika—Južna Amerika. Razpologe s 80 letali in 30 piloti. Povsod po svetu se uveljavljajo naši ljudje.

d Osem dni se štrajkali takozvani zdravniški volonterji v Ljubljanski bolnišnici. Opravljati morajo vsa zdravniška opravila dve leti zastoj, še hrane in stanovanja ne dobe, da ne govorimo o obleki. Ali ni tako postopanje z mladimi doktorji tudi svojevrsten način boljševiške propagande?

VINA za vse priložnosti naročite pri Centralni visarni v Ljubljani.

d Ni umri na način, kakor si ga je zamislil. Nenavadna zadeva je, če se samomorilni kandidat pri svojem poskusu nehoti smrtne ponesreči. Tak dogodek se je pripetil v Bresternici pri Mariboru. 28 letni posestniški sin Ivan Novak iz Bresternice je sklenil izvršiti samomor na nenavaden način. Vso nedeljo je popival ter v pijanosti pravil sopivcem, da bo drugi dan že mrtev. Po 10 zvečer pa se je napolil iz gostilne proti elektrovodu z visoko napetostjo. Ta elektrovod nosijo visoki železni nosilci. Novak je splezal na tak nosilec, da bi se na vrhu prijel za obe žici, nabiti s 30.000 volti napetosti. Njegova namera pa se ni posrečila, ker se je poprej ponesrečil. Ko je namreč priplezal že skoraj do vrha stebra, je nenadoma omahnil ter padel v globino. Priletel je na betonska tla, ki se nahajajo okrog stebra ter si pri padcu razbil glavo, da so možgani kar brizgnili okrog. Obledel je na mestu mrtev, četudi se mu smrt ni posrečila na način, kakor si ga je zamislil.

d Tudi v jeti krađeje. Pred nedavnim časom je prišel v zapore celjskega okrožnega sodišča novi jetnik Senekovič Ivan in si prinesel s seboj hrano za tri dni. Ponudi so mu njegovi sojetniki vzeli torbo, v kateri je imel jedila, in si jih razdelili med seboj. Tatove, ki niti v jeti ne morejo opustiti svoje tatinske navade, so seveda strogo kaznovali.

d Peščena dekleta, pozor! Trgovina z belim blagom na Hrvaškem že vedno posluje.

V zadnjem času se je namreč v Zagrebu zopet pojavil mlad in eleganten možki, ki se, kakor se vidi, zelo rad ukvarja s tem poslom. Predstavljal se je za zdravnika. Pravit je dekletom, da je pri njem velika prilika za zaslužek in splot, da ni treba ničesar delati, pa se vseeno zasluži. Pa še kako! Kakor vedno, se je tudi topot našlo nekaj deklet, ki so nasedle temu svojevrstnemu kavaliirju. To so bile v glavnem služkinje in delavke, ki niso imele stalne zaposlitve. Za tega »doktorja« so se naravnost navduševale. Končno pa je le staknil neko bolj pametno in daljnovidnejšo žensko, ki je spoznala vse te »doktorske« nakanе. Ta ga je tudi naznanila. Povedala je tudi, da je videla, kako je ta človek odšel v spremstvu 8 deklet na Sušak. Slepjarju se niso prišli na sled, čeprav so oblasti budno na nogah, da zasledijo pravo pot, kam je odšel ta doktor, ki prodaja belo blago.

d Pse pospravlja s poti. Pred tedni se je pojavil na deželi neki dosedaj neznan možki katerega vedenje je kazalo, da je blazen. Največ se je klatil po Gorenjskem, zlasti v okolici Kranja. Ko je izginil iz kakšnega kraja, pa so vaščani opazili, da jim njihovi psi poginjajo. V vsaki vasi, kjer se je ta blaznež pojavil, je poginilo več psov. Zivinozdravniška preiskava je dognala, da so bili ti psi zastrupljeni. Sled za tem možkim je pred dnevi vodila v Ljubljano. Policiji je bilo do sedaj prijavljenih že več primerov, da so bili psi zastrupljeni in da so poginili. Neznane blažneža išče policija.

d Dajmo prednost domačemu vinu! Skoro se nekam čudno sliši, da uvaža Maribor kot središče slovenskega vinogradništva vino iz Banata kar v celih vagonih. Ze lansko leto je uvoz banaških vin, s katerim so začeli vinški trgovci mešati naša slovenjgorška vina, ali pa so ga prodajali samega, razvnel naše vinogradnike. Sedaj pa so pričeli trgovci zopet z uvozom banašana in baje ga je en sam trgovec naročil kar 20 vagonov. Na vsak način bi bilo treba nekaj ukreniti proti takemu uvozu, ker bo upropastil naše vinogradnike.

d Par številk z ljubljanskega vseučilišča. Ljubljanska univerza je zaključila zimski semester 1936-37, novi semester pa se je 1. marca 1937 pričel ter bo trajal do 30. junija 1937. Skupno je bilo v zimskem semestru vpisanih na univerzi 1784 rednih slušateljev in 4 izredni slušatelji, skupno torej 1788. Slušatelj je bilo med temi 313 rednih in ena izredna. Kakor vidimo, se število slušateljev na ljubljanski univerzi čim dalje bolj dviga, kar je tudi treba upoštevati, kadar je univerza v državnem proračunu na dnevnem redu. Slušateljice čim dalje bolj obiskujejo filozofsko fakulteto, kjer so skoraj dosegle polovico vseh vpisanih slušateljev.

d Čudna »operacija« slepiča. S strelom iz karabinke je izbil neki Jurakovič iz Bosne slepič svojemu prejšnjemu prijatelju Dobriču. Vendar ta primer Jurakoviča ne spada v medicinsko znanost, ki naj bi tako postala bogatejša za novo iznajdbo. Tega svojega dejanja namreč ni storil iz plemenitih pobud, pač pa iz maščevalnosti, ker se je hotel znebiti človeka, ki se mu je tako strašno zameril. Oba sta se nekoga dne sprla zaradi — tganja. Nastal je seveda takoj pretop, kakršnega tako radi pripisujejo samo Slovincem, pa so pogoeteje še dogaja drugod. Jurakovič je mislil, da bo svojo namero najbolje uresničil kar s karabinko. Ustrelil je Dobriča v trebuh in sicer tako nisko, da mu je izbil pri tem

Vinogradnikovo razmišljanje

Vinska gorica je Dolenjca veselje, ponos, njegovo srce. Na polje se trudi, na travniku dela, oskrbuje sadovnjak pa ob vsem na treje ne pozabi. Preko zime »rigola« si pripravlja kofje, liče, gnoj. Ko pa skopni sneg, odive gorice, Vinogradnik obvezuje in enati tre. Ze je čuti vrisk fantov, ki špičijo čolje in ga uravnava jo vrste. Dekleta privzamejo trie, otroci pa pobirajo odpadke. Ne dolgo, pa vidimo kopače višteri moške. Potne srca ge jim stopajo na čelo, toda se vzamejo jim dobre volje. Komaj trie ozeleni, stopa vinogradnik s škropilnico med trejem, da zavaruje mladije pred porokosporo. Pa zopet kofje, škropi, cepi, snada in veže vse dočej, da se, če je ugodna jesen, špičijo trie pod dozorevalojim grozdem.

Zdaj pa pospravlja po vinskem hrana. Nabija oode, zamaza brenče, škode in srazi sniskalico. Nato »masti« grozde in spravlja sladko kapljico pod »obroč«. Še sirbi, da novi moči pravilno pokipi, za kar pritrji sebe, nadejajoč se, da mu bo »stovornik«, ki pride po vino, prinesel denarce zami. S tem bo lahko kril potrebe, ki trkajo začetkom zime na vrata. Poravnal davke, kupil dražini obležo in sanje za obutev, pa mu ho še ostalo za to in omo.

Tako je sedel — prav za prav do povojnih let — tudi bilo. Seveda, če je prizanesla alasa,

toča in druge nesreče. Danes pa je, žal, precej, precej drugače. Viso se s težavo, pa še to le pod primerno ceno proda. Dočim je nekdanj »tovornik« sam prihajal po vino, mora danes vinogradnik ponujati svoj pridelek vse križem, da se ga iznebi.

Razmere, ki so v novi dobi nastale, niso menda nikogar tako prizdale kot ravno našega vinogradnika. Prej so naša vina izvažali v sedanjo Avstrijo: Danes pa po naših mestih točijo ceneja južna vina, s katerimi naša domača radi večjih stroškov pri pridelavi ne morejo v ceni konkurirati. Gotovo pa je, da pače zastoj v vinski kupčiji precej tudi na roval sedanjih težkih gospodarskih razmer. Sej bijeta danes naš obitnik in delavec težak boj za svoj obstanek. Če pa ni za skorjo kruha, tudi za kupico vina ne more biti.

Vse to daje vinogradniku mnogo misliti. Kakor je navezan na svoje gorice, bo le moral način svojega gospodarstva preumerniti, če bo hotel, da bo to bolj dobičkonosno. Stare, že prodajajoče vinograde bo kazalo opustiti, pa kje so fla ugodna, zasadi jih s sadnim drevjem. Nove in obnovljene vinograde bo potreba pocepiti z izbranimi trtnimi vrstami, da bodo dajali res sortirana vina, kakršna zahteva vinski trg. Tako bi smel kmet upati, da bo svoj pridelek vendarle po primerni ceni tudi v bodoče prodal.

Velja tudi za slovensko mladino

Zagrebski list »Mlada Hrvatska« je v 2. številki tega letnika fotografiral nastopanje in ravnanje mladih komunistov v Gospiču. Zbrali so se — »tovariši« in »tovarišice« — na praznik sv. Štefana v hiši svojega tovariša, ki je tamkaj največji hohštapler, ki nič ne dela, marveč postopa okoli, piše in pridiga komunizem. Bilo jih je 20: 10 tovarišev in 10 tovarišic, lepo razdeljenih na pare. Ko so se napili, so postavili na mizo svojo tovarišico, jo polivali z vinom ter jo po božje častili, češ, ti si zdaj naš bog, stari bog je umrl. Pri tej ceremoniji so kajpada ostudno preklinjali. Tulili so komunistične pesmi v proslavo komunistične demokracije. Nato so prešli k glavni točki svojega programa: k svobodni ljubezni. Ljudje brez vsakega sramu. Pa tudi brez socialnega čuta. Ko je nam-

reč prišel neki star človek, ki je bil brezposeln delavec, prosil mlodara, so ga ozmerjali in vrgli skozi vrata. Kot zadnja točka programa je bilo proizvajanje nasilnosti v zahvalo gostitelju, odnosno njegovemu očetu: politi so vsa tla z vinom, ki ga niso mogli popiti, jedila, ki jih niso mogli jesti, so po sobi razmetali, z revolverji streljali v strop, razbili čaše, posodo in pohištvo. In potem so z divjaškim krohotom odšli. »Mlada Hrvatska« pripominja: »Mnogi, ki ste zapeljani, ali ne vidite, kam to vodi? Ali ne vidite naprej, kaj bi delali ti divjaki, če bi se ostvaril njihov komunistični raj? Hrvatski fantje in dekleta, osvete se! Pokažite tem divjakom vrata, ki rušijo naše lepe navade, naše poštenje in našo bratovsko narodnost!« — Tr opomin velja tudi za slovensko mladino.

doblil le manjše poškodbe. Deček je neverjetno močno razvit in bister ter je prišel na samomorilsko namero na kaj nenavaden način. Povsod je namreč čul, da je na tem svetu preveč trpljenja in da je na onem svetu mnogo boljše. Hitro je v njem zrasel sklep, da si konča življenje še preden bi ga zadelo vse muke in trpljenje.

HRANILNICA DRAVSKE BANOVINE CELJE — LJUBLJANA — MARIBOR

OBRETNOSTNA MERA ZA VLOGE ZNASJA

DO 5%

ZA VLOGE IN OBRETI JAMCI DRAVSKA
BANOVINA Z VSEM SVOJIM PREMOŽENJEM
IN VSO SVOJO DAVČNO MOČJO

d 15. marca je skrajni rok, do katerega se morejo odposlati rešitve knjižne nagradne ngame iz »Družinske pratlke«. Naj se požuri, kdor hoče tekmovati. Posamni izvodi se še dobe v naših knjigarnah in prodajalnah. Lahko pišete tudi naravnost na založništvo dr. Pr. v Ljubljano.

d Novo otroško zavetišče namerava še leto zgraditi Vincencijeva konferenca Srva Jezusovega v Zeleni jami pri Ljubljani. V ta namen so ustanovili posebno društvo in izvolili odbor z misijonarjem Matijo Contalom na čelu.

d Ai smo res še tako daleč zašli. Pred dnevi se je petleten otrok vrgel v Splitu pod avtomobil v samomorilnem namenu. Sreča pri tem pa je bila, da je avtomobilist pravočasno zagledal otroka in avtomobil zavrl, da so blatniki otroka butnili v stran, da je za-

slej, že ves čas brez zaščite tudi v bodoče po 4 odstotke.

d Lastno hišo je zažgal. Na orožniški postaji Smartno v Tuh. dolini se je oglasil Golob Janez iz Spodnjih Palovič ter prav hladno izjavil, da mu je 24. t. m. ob 1 zjutraj zgorela vsa domačija ter hotel takoj nato oditi. Po krajšem zaslisevanju sta odšla dva orožnika z možem na lice mesta in se je nato pričelo podrobnejše zaslisevanje. Končno je mož priznal, da je sam zažgal in da je bil zavarovan pri dveh zavarovalnicah skupno za 18.000 dinarjev. Goloba so orožniki odpeljali v zapore kamniškega okrajnega sodišča.

d Banevina gradi naprej. Ban g. dr. Marko Natlačen je odobril komisijsko ugotovitev gradbenega programa za cestno zvezo med Kranjem in Bledom na desnem bregu Save. Ko bo komisija izvršila potrebne ugotovitve, bo pristopil tehnični oddelek banske uprave k izdelavi potrebnih načrtov. — Na tehničnem oddelku banske uprave je bila pred kratkim oddana zgradba mostu čez Bistrico v Bohinjski Bistrici. Pri licitaciji je ponudilo gradbeno podjetje Techna, r. z. z o. z., 2,1% popusta in je prevzelo zgradbo mostu za 169 tisoč Din. Podjetje bo z gradbenimi deli takoj začelo. — Ban g. dr. Marko Natlačen je izdal odlok, s katerim se uvrsti občinski most čez Savo pri Brežicah med cestne objekte banovinske ceste. Radi tega se ukine pobiranje mostnine s 1. marcem t. l. Most bo banovina prevzela potem, ko bo dano jamstvo, da je most tako popravljen, da omogoča popolnoma varen promet. Za ves čas pa, preden bo most, ki je v resnici v zelo slabem in za promet nevarnem stanju, popravljen, je občina Brežice kazensko in odškodninsko odgovorna za vso škodo, ki bi nastala zaradi nedostatkov na tem mostu.

d Za popravo ceste Zagreb—Sisek je dovolilo gradbeno ministrstvo poldrugi milijon dinarjev.

k Domači vrt. Praktičen navod, kako ga uredimo, obdelujemo in krasimo. Privedil Martin Humek, 2. predelana in pomnožena izdaja s 102 slikami med besedilom in 2 barvnima podobama, 234 strani. Cena nevezani knjigi je 42 Din, v platno vezani 54 Din, založila Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani 1930. — Danes, ko ima že skoraj vsaka hiša mal vrtiček za najpotrebnejšo zelenjad in cvetlice je prav, da opozorimo na knjigo vse posestnike domačih vrtov. V knjigi najde vsak vsa potrebna navodila kako svoj vrt

Pet tednov že spi

V Celovcu zadnje čase vzbujajo posebno pozornost neka ženska, ki je najbrž Slovenka in se piše Ana Soda Nihče skoraj ne pomni, da bi se kdaj pripetil podoben primer, kakor se je sedaj s to žensko. Tudi zdravniškim krogom dela nemale preglavice. Ona namreč že pet tednov neprestano spi. Le od časa do časa se zdravnikom posreči, da jo za trenutek zbude in jo s silo pripravijo do tega, da uporabi vsaj malo hrane. Je odrasla ženska, in je zanjo posebno v skrbeh njen mož. Od vseh strani prihajajo najrazličnejši svetovalci, sorodniki in znanci, pa še drugih je vedno dovolj, ki priporočajo zdaj to, zdaj ono sredstvo, ki bi pomagalo tej nenavadni bolezni.

Toda, dosedaj se vai ti naveti še niso obnesli in postaja tudi zdravnikom ta primer vedno večja uganke. Najbolj čudno pa je pri vse tem to, da omenjena žena, kljub temu da spi že kar pet tednov in le od časa do časa uporabi kakšno skromno jed, pa še to le prisiljeno, ni ves čas, odkar je legla, še prav nič shujšala. To je še edino, zaradi česar jo dosedaj zdravniki niso umetno hranili.

Kmetje!

Vaša stanovska organizacija je
Kmečka zveza!

uredi, obdeluje, krasi, kakšna naj bo zemlja, gnoj, orodje, katera dela se opravljajo spomladi, v poletju in jeseni. Dalje opisuje vse vrste zelenjadi ki jih morda goji kakor karpusnice, listnato zelenjad, korenasto zelenjad, stročnice, čebulnice, dišečo zelenjad, paradižnike itd., itd. Posebno poglavje pa tvorijo vrtni in sobne cvetlice. Priporočamo.

d **Dražba kožuhovine** bo neprekljeno 8. marca kot zadnja v tekočem letu. Lovci vedo, da polom dražb »Divje kože« najvrednejše vnovitjo svojo žetev in tako bo ta dražba bogato založena s plemenitim blagom. Med najavljenimi kupci je tudi interesent za nakup 40.000 do 50.000 polhovih kol starih Hrvah. Kdor ima torej kože starih polhov letošnjega lova, naj jih takoj pošlje »Divji kolti«, Ljubljana, Velesejcem, ki se sprejema tudi kožuhovino vseh ostalih vrst divjadi.

Vsa vojaška pojasnila v katerikoli zadevi dobite proti malenkostnemu plačilu pri Per Francu, kapetanu v p., Ljubljana, Maistrova ulica 14. Za odgovor priložiti kolon ali znamko za 6 Din.

IZ DOMACE POLITIKE

d **Zopet je zmagala JRZ v sedmih občinih.** Preteklo nedeljo so bile občinske volitve v osmih občinih. Volili so: Gornik, Hajdina, Zriže, Metlika okolica, Motnik, Semič, Trebelno in Zibika. Povsod je zmagala JRZ z lepimi večinami, samo v Križah na Gorenjskem je podrla združena opozicija. »Jutro« se te zmage zelo veseli, saj jo smatra najbrže za dokaz, da večina Križanov noče biti na svoji zemlji svoj gospod in hoče biti tudi v bodoče zadovoljna z drobtinami, ki milostno padajo s centralistične mize. Kakor si kdo postelje, tako leži.

d **»Socijalna revija«,** ki izhaja mesečno v Šibeniku, razpravlja v 4. letošnji številki tudi o konkordatu Jugoslavije s sv. stolico. Med drugim navaja, da se je izjavil decembra 1936 proti konkordatu pravoslavni škofljski zbor.

d **Zabavna povest o nemškutarskem gnezdu.** Dne 30. marca 1936 so bile občinske volitve v Vitanju pri Konjicah. Zmagala je združena opozicija proti listi JRZ. »Slovenec« je takrat pisal: »Vitanje pri Konjicah je bilo od davnih časov ena najtrdnjših postojank nemštva in nemštva na slovenski zemlji.

Po vojni je ta občina dosledno z večino glasov volila proti skupni fronti slovenskega ljudstva. Nekaj let je imelo radičevstvo v Vitanju močno oporo. Večina ljudi je gospodarsko zelo odvisna in jim razni kruhodajalci narekujejo tudi politično mišljenje in prepričanje. Tajne volitve bi v taki občini, kakor je Vitanje, za JRZ brez dvoma mnogo bolje izpadle. — Na to je »Slovenec« »Jutro« odgovorilo takole: »Da bi omilil in zabrisal vtis, ki ga je povsod naredil izid nedeljskih občinskih volitev v Vitanju, je »Slovenec« po volitvah napisal, da je bilo Vitanje ukadaj ena najtrdnjših postojank nemštva in nem-

Takele frizure bodo nosile gospe, ki bodo povabljene na kraljevo kronanje v London.

čurstva na slovenski zemlji. To je res in tega nihče ne zanika, kolikor se tiče trga samega. Ni pa resnična trditve, da bi trška občina po vojni dosledno volila proti skupni slovenski fronti. Po vojni trg Vitanje ni bil

Da bodo lahko gledali svečanosti kralj. kronani tudi v zadnjih vrstah, so začeli v Londonu pripraviti posebne priprave, ki se pritrjujejo kar na cilindar.

nikdar več v nemških ali nemškutarskih rokah. Moč nemštva je ginila bolj in bolj, dokler ni v priključitvijo okolice postala popolnoma brezpomembna. (»Jutro« dne 5. aprila 1936.) — Te dni smo pa dobili v roke naslednje sokolsko pismo: »Sokolsko društvo, Vitanje, dne 25. januarja 1937. Štev. 17. Bratsko sokolsko društvo v... Podpisano društvo priredi v soboto, dne 30. I. 1937 ob 8 zvečer svoj plesni venček. Ker živimo v klonemškutarskem gnezdu, nam grozi bojkot. Zato prosimo naslov, da poagitira med članstvom, naj se te prireditve udeleži vsaj nekaj odposlancev društva. Živimo v težkih prilikah in apeliramo na bratsko solidarnost. Zdravo! Starosta: Pikel I. r.« — Tako so najbolj navdušeni je-en-esarji sami potrdili, da je Vitanje nemškutarsko gnezdo in da je imel torej »Slovenec« prav.

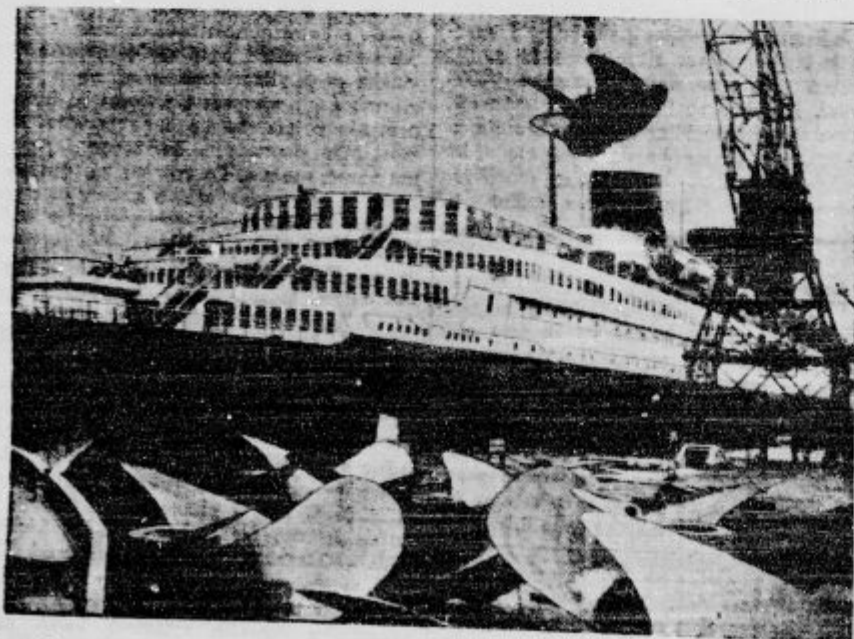
d **Dr. Pernar je govoril** te dni na shodu v Osijeku. Spominjal se je petomajskih volitev in je dejal, da so izrekle te volitve dr. Mačku zaupnico in razbile zmotno mnenje o jugoslovanstvu, ki si ga je izmislil škof Strossmayer. Te volitve so dokazovale, da mi nismo Jugosloveni, niti da hočemo kdaj postati, končno je izjavil, da s sporazumom še nič ni, ker bi združena opozicija samo hotela s pomočjo Hrvatov priti do vlade.

NESREČE

d **Pogorel je Ogrinov kozolec** na Lavrici Sumijo, da je bilo nalašč zažgano.

d **Vsa hiša je že bila v plamenih.** V Sp. Polskavi je nastal požar na hiši posestnika Aurednika Karla. Goreti je začelo ponoči, ko so domači spali. Ko so se prebudili, je bila že vsa hiša v plamenih ter se je v veži že vdrl strop, tako da niso skozi vrata mogli na prosto. Jedva so se posestnik in njegova žena ter petero malih otrok rešili skozi okno. Škoda znaša 40.000 Din. Domačini so si rešili samo golo življenje.

d **Stena stare stavbe se je podrla.** Te dni so se igrali otroci v Zeleni jami pri Ljubljani v stari, na pol podrti in zapušteni stavbi. Stena te stavbe pa se je podrla in pokopala pod

francoske veleladje Normandis popravljajo, ker : hočejo dati večjo hitrost. Pritrjujejo ji nove, nekoliko lažje vsake, ki tehtajo le po 22 ton vsak.

† Župnik Janez Kepec

seboj sedemletnega Hermana Okretiča, delavčevega sinčka. Otrok je dobil hudo poškodbo na čelu in hrbtnici

d Oko mu je izteklo. Na Janževi gori pri Mariboru sta se igrala Pevec Alojz in Mernik Leopold, oba šolarja ljudske šole, ter sta streljala z otroško pištolo v cilj. Za naboj sta vzele leseni klin, na koncu priostren z žeblijem. Ta naboj pa je po nesreči zadel Mernika v desno oko, ki je zaradi rane izteklo ter je fant na tem očesu oslepel.

d Sreča v nesreči. Nogometno tekmo na Stadionu v Mariboru je hotel s podstrešja gledati 11-letni sinček železničarja Slavko Kanič. Na podstrešju se je vzpel skozi lino in se z roko hotel oprijeti na žico z visoko električno napetostjo. Fanta je začelo tresti in le s henu podstrešju in hitri pomoči se je zahvaliti, da se nesreča ni končala s smrtnim izidom. Fanta so prepeljali v bolnišnico. Ima le manjše opekline in se je vrnil v domačo osterbo. Božastni napadi pa so napadli ženo železničarja Kovačiča, ki se je tako prestrašila, ko je videla, da fanta tok pretresa.

d Ljubljanski tramvaj je strl desno roko v zapeljivo mestnemu delavcu Antonu Podobniku.

d V korito, napolnjeno z vrele repo, je padel. Pri posestnici Alojziji Varga v Plitvici pri Apačah, se je nahajal v reji njen nečak, okrog 7-letni Alojz Cesar. Njegova mati ga je sočasno še kot malega otroka pustila pri svoji sestri, sama pa je odšla nekam po svetu ter nihče ne ve, kje se nahaja. Mali Cesar je odraščal pri svoji teti ter je lansko jesen začel hoditi v šolo. Bil je vesel in razigran deček, in prav ta razigranost mu je bila v pogubo. Oni dan se je vrnil iz šole ter se je po kosilu igral na dvorišču. Prav v tem času je njegova teta izpraznila svinjski kotel ter iz njega izlila vrelo kuhano repo v veliko korito na dvorišču, da se ohladi. V tem trenutku je prišel deček preko dvorišča ter se pred koritom spotalnil in padel naravnost v korito. V vreli repi je dobil strahovite opekline po celi strani telesa. Poklican je bil takoj zdravnik, ki je odredil prevoz v bolnišnico, vendar mu tudi tu niso mogli več pomagati. Alojzij Cesar je umrl naslednje jutro v strašnih mukah.

d Razbili se led in naši truple. Ono soboto so našli na Bledu v ledu, ki še pokriva blejsko jezero, zamrznjeno truplo. V ledu pri vili »Zlatorog« so opazili kos obleke, takoj so razbili led in našli truplo. Niso takoj spoznali, kdo bi naj to bil, kmalu pa so ljudje, ki so se tam zbrali, spoznali, da je to gospa Nikolič, ki je izginila že meseca novembra lanskega leta. Gospa Nikolič je doma iz Požarevca, pozneje pa je živela v Belgradu, kjer je tudi njen brat advokat. Bila je uradnica v neki banki v Belgradu. Spomlad lanskega leta pa se je spoznala z gospodom Nikoličem, ki je že dolgo let uradnik tovarne vezenin na Bledu. V poletju sta se poročila in nato živela skupno na Bledu do jeseni, 14. novembra pa je ona nenadoma izginila. Sedaj so šele slujajno našli truplo pod ledom. Vzrok, zakaj se je nesrečnica pognala v jezero in izvršila samomor, je neznan.

d Potegnil je hčerko iz objemov plamena. Svojo hčerko je vrgla na ogenj neka Marija Boltek iz Zavrtnice na Hrvaškem, svojo drugo hčerko pa je hotela zaklati z nožem. Za ta strahoviti čin se je odločila zaradi tega — pravi ona —, ker se je njena družina nahajala v obupnem stanju revščine. Poleg tega

V soboto, 27. februarja 1937 smo v Ihanu pokopali našega župnika gospoda Janez Kepec, ki je 24. februarja nenadoma umrl, zadet od možganske kapi.

Pokojnik se je rodil 3. avgusta 1882. v Cerkljah pri Kranju. 12. julija 1906. je bil posvečen v mašnika. Služboval je v Selcih nad Skofjo Loko do aprila 1925. Vmes je bil 4 mesece kaplan v Skofji Loki. Aprila 1925 je prišel za župnika v Ihan.

Ko je 24. februarja zvečer naznanil svon, da gospoda ni več, je bila vsa fara zadeta v arce. Kar nismo mogli doumeti, da gospoda župnika, ki je bil prejšnji dan še zdrav v šoli, ki je še v sredo zjutraj maševal, ni več med nami. Preplašeni so prihitali farani od blizu in daleč k njegovi mrtvaški postelji ter jokali in molili. Bilo je, kot da se zbirajo otroci okoli svojega očeta.

Saj je bil pokojni gospod župnik res oče svoji fari, ki jo je ljubil nad vse. Karkoli je le mogel, je storil zanjo. Bil je goreč dušni pastir svojim ovčkam, voditelj Marijinih družb, predsednik Prosvetnega društva, odbornik občinskega in krajevnega šolskega odbora in še in še. Povsod, kjerkoli je sodeloval, je temeljito in resno delal. Hotel je dvigniti faro duhovno in ji pomagati telesno. Zato je neumorno delal.

Poleg tega je bil izvrsten gospodar. Karkoli je vodil, je gospodarsko uspevalo. Kako se je trudil za lepoto naše cerkve! Prenovil je je zunaj in znotraj, nedavno je napeljal vanjo elektriko in željno čakal na priključitev, da bi zagorela v čast božjo.

Hotel je biti vsem — vse. Prav posebno pri sreču pa mu je bila šolska mladina. Postal je otrok med otroci; razgovarjal se je z njimi prav po

krivi žena tudi svojega moža, češ da je vsemu temu vzrok on, ker vse, kar zasluži, potroši sam, za družino pa se ne briga. Mož je sprva mislil, da so grožnje Marije le bolj za strah, ko pa je žena vrgla na ogenj svojo hčerko, je spoznal, da gre zares. Hitro je pograbil svojo hčerko, ki je stara komaj 21 mesecev, in jo potegnil iz objemov plamena, žena pa je pri tem že zgrabila nož in hotela z njim zaklati svojo drugo hčerko. Na moževe obupne klice so prihitali sosede na pomoč, ki so preprečili nadaljnje krvoprelitje. Mož pa nasprotno obtožuje svojo ženo, češ da ničesar drugega ne počne kot samo neprestano zahteva od njega denarja in da se obnaša tako, kot se za žensko ne spodobi. Marijo Boltek so zaradi tega zverinskega dejanja zaprli.

Bogoljub

najboljši in najlepše opremljeni nabožni mesečnik v naši državi. Ima vedno lepe slike v bakrotisku. Pišite, da ga Vam pošljejo na ogled. Naslov: »Bogoljub«, Ljubljana, Jugoslov. tiskarna.

d Težka rudarska nesreča se je pripetila te dni v rudniku boksita v Drnišu. Pri kopanju rude se je naenkrat odrgala večja zemeljska plast, ki je zasula tri delavce. Bili so na mestu mrtvi. Dva od njih sta poročena.

d Utonila, ko sta levila divje race. Na Lonjskem polju blizu Kutine na Hrvaškem se je zgodila strašna nesreča. Utonila sta dva lovca na divje race: 19 letni Vladimir Auseh, mediciner in sin zagrebškega posestnika, ter 29 letni Miroslav Spiegler, gostilničar iz Kutine, ki je bil oženjen. Zaradi nalivov zadnjih dni so silno narasli potoki na vsem področju Lonjskega polja pri Kutini. Nastala je velika povodenj in je voda poplavila vse Lonjsko

otročko, smejal se je z njimi in igral. V šoli jim je znal na prav poseben, njemu lasten način vepil večno resnico in jih voditi k Bogu. Zato pa otroci tako zelo pogrešajo svojega »gospoda«.

K njegovemu mrtvaškemu odru je romalo staro in mlado. Dva dni in tri noči so fantje fan-tovskega oddelka Prosvet. društva stali na častni straži pri svojem duhovnem voditelju, menjajoč se po dva in dva vsaki dve ure.

Pogreb je bil veličasten. 46 duhovnikov je prihitalo od blizu in daleč, da izkažejo svojemu s-obratu zadnjo čast. Pokopaval ga je g. stolni dekan dr. Fr. Kimovec, ožji rojak pokojnega, z gospodom dekanom iz Kamnika. V cerkvi je imel g. dr. Kimovec krasen spominski nagovor, pri katerem ni ostalo suho nobeno oko. Vsa fara je bila zbrana. Poleg številnega sorodstva so prihitali znanci in prijatelji pokojnikovi. Nad vse častna je bila zastopana selška fara. Okoli 70 faranov je prispele, da se poslove za vedno od svojega nekdanjega dušnega pastirja. Zastopnice Marijine družbe so prinesle seboj Marijino zastavo.

Pred hišo, v cerkvi in ob odprtem grobu so združeni domači peveci zapeli krasne žalostinke; tudi mešani zbor iz Sele je zapel ob grobu. Med petjem pa so obsuli otroci krsto s prvimi pomladnimi cvetkami, da bi zagoreli »gospoduc ne bila zemlja tako težka.

Poklonile so se zastave, utihnilo so zvonovi; farani pa so stali kot prikovani in se niso mogli ločiti od svojega župnika.

Zdaj pokriva nebrotj venecev Vašo svežo gomilo, lučka brli med cvetjem. Mi pa prosimo Boga, da Vam poplača vsa Vaša dobra dela in jih venča z večno krono.

polje. Ker je sedaj sezona za lov na divje race, sta se podala iz Kutine mladi dijak Auseh in njegov prijatelj gostilničar Spiegler, da se udeležita lova na divje race. Peljala sta se v ribičkem čolnu, za njima pa je plul še drugi čoln, v katerem sta bila dva ribiča. Voda je bila zelo globoka in je močno drla, tako, da sta se oba čolna pomikala naprej le s težavo. Naenkrat je čoln, v katerem sta se peljala Auseh in Spiegler, zavozil v hud vrtnec. V tem hipu je začelo močno deževati, nastopila je megla in oba lovca sta izginila.

d Če se splašja krava. Na sejnišču pri klavnici v Mariboru se je splašila krava ter se zaletela v 57-letnega Miho Perka od Sv. Lenarta. Podrla ga je na tla ter ga obdelala z rogovi in parklji tako, da mu je zlomila nogo ter je dobil notranje poškodbe.

NOVI GROBOVI

d Hitro, hitro mine čas... Na Jesenicah je umrl uradnik drž. železnice Janko Galovič. — V Boh. Bistrici je odšel k Gospodu po večno plačilo krojaški mojster Jožef Kikelj. — V Mariboru je preminul trgovec Josip Kaučič. — V Ihanu je nenadoma odšel v boljšo večnost g. župnik Janez Kepec. — V Ormožu je zapustila solzno dolino sestra križniškega reda Dominika Rozman. — Na Vrhniki je mirno v Gospodu zaspala trgovka Ivanka Grampovčan. — V Polhovem gradu so djali v grob Ivana Pečana. — V Razvanju pri Mariboru so pokopali Julijano Wurtzinger. — V Ljubljani so umrli: vdova po davčnem kontrolorju 77 letna Hedvika Eržen roj. Reich, 81 letna Celestina Kunaver, Albina Tratnik, vdova po profesorju Helena Plohl, dolgoletni ravnatelj Kmetске posejnice dr. Janko Kernnik, salezijanec g. Stefan Temlin, 86 letni Fran Jankovič, Franc Sitar, France Kušar, Jožefa Rome, Jože Slatnar in soproga železn. uslužbenca Alojzija Sojer. Dai jim, Gospod, večni mir!

RAZGLED PO SVETU

Bratomorno klanje v Španiji

Na španskem bojišču zaznamuje pretekli teden tri omembe vredna dejstva.

1. Vele- in malesile so se dogovorile, da ne bodo poslej nobeni izmed vojskujočih strank dovolile izbirati prostovoljcev za Španijo in jih pošiljati tja. V ta namen so Nemčija, Italija in Anglija poslale svoje bojne ladje v španske vode. To mednarodno brodovje bo nadzorovalo špansko obalo in preiskalo vse ladje, če morda ne vozijo za vojno potrebne reči belim ali rdečim. Portugalska je sodelovanje pri tej obkrožitvi španskega bojišča odpovedala, prav tako Rusija, ki bi v Sredozemsko morje rada poslala svoje brodovje, kar pa ji druge velesile niso dovolile. Rusiji je Anglija odločila tozadevni delokrog na severni španski obali, tam okrog Biskajskega zaliva, kar pa Rusiji ni bilo po volji, češ, da tam »pihajo vetrovi, ki jih sovjetski mornarji niso vajeni... Kakor ima vsaka klobasa dva konca, tako bo najbrže tudi z mednarodno blokado. Menimo, da »prostovoljcev« vzlic blokadi ne bo manjkalo tudi v bodoče ne boljševikom, pa tudi ne nacionalistom.

2. Pred Madridom so bili v preteklem tednu zelo krvavi boji. Boljševiki so hoteli prehiteti nacionaliste, ki so se zbirali za velik napad na Madrid in so boljševiki sami začeli z ofenzivo, ki je zavzela največji obseg južnovzhodno od Madrida pri reki Harami. Na tem bojišču so boljševiki izgubili

samo v preteklem tednu najmanj 10.000 mož, a niso dosegli nobenih uspehov. Vse boljševiške krvave napade so nacionalisti krvavo odbili.

3. Da bi razbremenili nacionalistični napad na Madrid, so začeli boljševiki s hudimi borbami na severu okrog velikega mesta Ovidea, ki je še vedno v nacionalističnih rokah. Boljševiške radiopostaje in španskim boljševikom naklonjeno časopisje je te dni že pisalo, kakor da je mesto Ovideo po boljševikih skoraj celotno že zavzeto, kar se je izkazalo kot zelo pretirano. Zakaj nacionalisti poročajo, da trajajo neprestani napadi rdečih čet na Ovideo že 6 dni, toda doslej vladne čete svojih postojank še niso zapustile. Nacionalisti pa se tudi niso umaknili niti za ped in so torej vesti o večjih rdečih zmagah pri Ovidu popolnoma brez stvarne podlage.

BANKA BARUCH

11, Rue Auber, Paris (9^e)

Odpremlja denar v Jugoslavijo najhitreje in po najboljšem dnevnem kursu.

Vrši vse bančne posle anjkulantneje.

Poštne uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila na naše čekovne račune. BELGIJA: No 2054-64 Bruxelles. FRANCIJA: No 1117-94 Paris. HOLANDEJA: No 1429-64 Rod. Drenot. LUKSEMBURG: No 0467 Luxembourg.

Na zahtevo pošljemo brezplačno naše ček. nakaznice

KATOLIŠKA CERKEV

s Po misijonskem svetu. Irška je poslala od novembra 1935 do novembra 1936 v misijone 80 duhovnikov, 12 misijonskih bratov in 82 sester. Kako daleč smo v tem pogledu za Irsko katoliški Slovenci! — 8 novih duhovnikov domačinov je bilo pred kratkim posvečenih v afriški Ugandi. Zdaj deluje tam 58 belih očetov in 43 domačih duhovnikov. — Laskavo pohvalo je izrekel o katoliških šolah v Afriki angleški

Zupan mesta Manila pozdravlja zastopnika svetega očeta, ki je vodil svetovni euharistični kongres v glavnem mestu Filipinske države.

komisar za kolonije. Zatrdil je, da katoliška Cerkev pušča ljudem njihove zdrave običaje, pač pa vzgoji mladino, ki zna spoštovati zakonito oblast. — V kitajskem Tsinanfuju delujejo že več kot deset let ameriške frančiškanke. Posebno mnogo dobrega store s svojo bolnišnico. Ob neki priliki je v znak hvaležnosti sestram poklonilo celo budistično dobrodelno društvo častno diplomno. — Tri milijone je doseglo z letošnjim letom število katoličanov na Kitajskem. — Japonski katoličani so se pomnožili v preteklem letu za 3240, tako da je zdaj celotno število 108.934. Takih, ki se pripravljajo na krst, je 2947. K Japonski spadajo Koreja, Formoza in nekaj manjših otokov v Tihem morju. Tu je naraslo število skupno za 10.137. V teh krajih je zdaj torej skupno 166.035 katoličanov. Vseh katoličanov v japonskem cesarstvu je 274.969.

AVSTRIJA

s To in ono iz Korotana. V Selah so zagreblili v hladno zemljo Kacmunovega očeta na Sajdi. — V Pribli vasi je umrl 41 letni gospodar Sopej. — V Sinči vasi je podlegel raku 37 letni Leitgebov pridni hlapec Hutter. — V Dobrli vasi so pokopali 20 letno Štefko Laškočnik. — V gozdu so našli zmrznjenega 20 letnega Petkovega Franceta z Holmca. — Na celovškem pokopališču so djali v grob 65 letnega Jožefa Rauscha, ki je 35 let služil pri Vistru v Dobu. — Dravski most pri Kamnu bodo letos postavili na novo. — V Dobraču že več časa brezuspešno zasledujejo volka. Zverina je napravila med drobnico tamošnjih kmetov že precej škode. — V nemškem Grebinju so neznanca vlonili v far-

Rdeči španski vojaki imajo na svojih uniformah sovjetske ruske znake.

no cerkev in odnesli zlato monštranco in srebrn kelih. — Na Dunaju je bilo preteklo leto 12.934 mrličev več kakor novorojenčkov.

ITALIJA

s Padel je za ideale krščanske kulture. O smrti skladatelja Lojzeta Bratuža, ki je v goriški bolnišnici, kot smo že sporočili, dne 16. febr. umrl na posledicah nasilnega ravnanja (piti je moral petrolejsko olje) od strani grdih zlikovcev, smo sprejeli še naslednje podrobnosti: Lojze Bratuž je bil pred oblastmi znan pod novim imenom Bertossi. Podpisoval se je pod umetniškim imenom Sočenko. Oblasti niso dovolile, da bi ga hodili kropiti v bolnišnico, kjer je ležal na mrtvaškem odru. Bratuža so poznali in cenili po vsej goriški deželi kot dolgoletnega nadškofijskega nadzornika cerkvenih zborov in organistov, ki je ne samo nadziral, marveč tudi povsod pridno učil, marljivo popravljaval, dirigiral, orgljal po vseh cerkvah obsežne nadškofijske goriške ter tako vzdrževal na častni višini slovensko cerkveno petje. Umrl je sedaj in ljudje vedo, da je padel za najlepše ideale krščanske kulture. Narod Julijske Krajine ga ne bo pozabil.

MADJARSKA

s S kanoni se hoče dvobojevati. Socialdemokratski poslanec Pajer je v budimpeštanskem parlamentu napravil medklc, zaradi katerega se je čutil policijski uradnik Czoka razžaljenega. Pozval je zato poslanca na dvoboj. Pajer pa mu je odgovoril, da ni dvoboj niti malo krščanski, kar bi moral njega kot pripadnika sedanjega vladnega režima tudi odvrčati od dvoboja. Če pa se že hoče na vsak način dvobojevati, potem je kot bivši artilerist samo za dvoboj na kanone. Naj torej te preskrbi, pa se bosta dvobojevala.

ANGLIJA

s V znamenju strašnega oboroževanja. Angleška vlada je odobrila 400 milijonov funtov za novo oborožitev, ki bo izvedena predvsem na

morju in v zraku. Hkrati vlada naglašja, da je s tem storjen šele začetek in da bo treba v približnih petih letih najmanj še eno milijardo (322 milijard dinarjev), da bo Anglija pripravljena za vsak vojni zapletljaj. Vojna industrija cvete, dobave železne rude rastejo z vsakim dnem. — Tudi Italija je namenila oborožitvi povdvojeno skrb. Vojaški proračun je letos zvišala z 200 milijonov lir na dve milijardi in pol lir, mornariški proračun pa je za 248 milijonov lir višji od lani. Kaj pomeni vse to? Ali ne višje davke, večje dolgove in še večje nezaupanje?

s Nesoglasja z Italijo. Ker Anglija še ni priznala italijanske zasedbe Abesinije, ima ne-guševa vlada v Londonu še vedno svoje poslanstvo. Zato velja tudi cesar Hajle Selasije uradno še vedno za vladarja Abesinije in je prejel, kakor vsi drugi državni poglavarji, tudi povabilo h kronanju novega angleškega kralja, ki bo letos v Londonu. To je Italijane silno razburilo in groze sedaj, da se ne bodo udeležili kronanja ter bodo mislili celo na to, ali ima sploh kakšno vrednost nedavno z Anglijo sklenjen sporazum.

s Razno. Plača vojvodu Windsorskemu (odstopivšemu kralju) še vedno ni odmerjena, ker se stranke v parlamentu branijo, da bi glasovale za posebno plačo iz državne blagajne. Najbrž mu bo sedanjí kralj odstopil del svojih dohodkov. — Angleški dvor bo začel kmalu razpošiljati vabila na kronanje vsem poglavarjem držav, med njimi tudi abesinskemu cesarju Haile Selasiju in abesinski vladí, ki ima v oblasti od Italijanov še nezasedeni del Abesinije. — Indijski politiki domačini zahtevajo v parlamentu, da se Indija popolnoma loči od Velike Britanije. — Anglikanska cerkev nasprotuje spremembi vsebine prisega, ki jo bo novi kralj položil pri kronanju. Na zahtevo dominionov je vlada v prisegi dodala, da je angleški kralj tudi zaščitnik katoliške cerkve. Anglikanska cerkev se pri tem sklicuje na zgodovinsko obliko prisega. So pač malenkostni! — Letalski manevri, pri katerih so

letala prevažala pehoto, so bili te dni v Angliji. Izkazalo pa se je, da se ta poskus ni obnesel in se čete nč dajo tako naglo preseljevati z letali, kakor je mnogokrat slišati iz sovjetskih virov. Tako premeščene čete bi se dale kvečjemu uporabljati za rušenje železniških mostov in muni-cijskih skladišč.

DROBNE NOVICE

Vdova ustanoviteljica Sokolstva Renata Tyrševa je umrla te dni na Češkem.

Novo romunsko vlado je sestavil zopet Tatarescu in se od prejšnje bistveno ne razlikuje.

Nov zlat rudnik so odkrili Turki v bližini Smirne.

Končana je stavka rudarjev v madžarskem Pečuhu.

Djakom so odvzeli voilno pravico za občinske volitve na Bolgarskem.

2000 cenentih malih stanovanj za 60 milijonov Kč bo sezidal praški občinski svet.

7 milijonov otrok ne hodi v šolo v Braziliji, ker ni dovolj šol in učiteljev.

Pogajanja za vrnitev nemških kolonij je začel v Londonu po naročilu Hitlerja veleposlanik Ribbentrop.

Kako živi delavec v Rusiji

Naši komunisti se poslužujejo v svoji agitaciji za komunizem med delavstvom v prvi vrsti krilatice, da bodo v komunistični državi delavci povsem zenačeni z ravnatelji, inženirji in drugimi vodilnimi uradniki podjetij. Pri tem kažejo na Sovjetsko Rusijo, češ, da prejema tam vsak najnavadnejši delavec za svoje delo prav tako mezdno, kakor njegov delodajca in celo ravnatelj podjetja. Kako pa je s temi »izenačenimi« delavskimi plačami v

Rusiji v resnici, to nam najbolj točno prikazuje poročilo generalnega tajnika Zveze angleških sindikatov Walterja Citrine, ki je znan socialist. Citrine je dva meseca proučeval mezdne razmere v Rusiji in je zdaj o tem napisal poseben članek v znani »Mednarodni reviji za delo.« V tem poročilu pravi, da sedaj tudi Rusija uvaja v vseh svojih obratih akordni sistem. Delavec, ki več producira, prejema tudi večjo plačo. Vendar obstoja ogromna razlika med mezdami delavstva in plačami uradništva, inženirjev in direktorjev. Delavske mezde se dele na osem razredov. Tako prejema delavci v tvornici orožja Kaganovič v Moskvi v prvi kategoriji 105 rubljev na mesec, v sedmi 259 rubljev in v osmi, najvišji kategoriji 317 rubljev. Delavci pa morajo delati v akordu in le z največjim naporom svojih sil dosežejo omenjene mezde. Zato pa prejema ravnatelj iste tvornice 2000 rubljev na mesec in vrhovni inženir prav toliko. Plače ostalega uradništva in tehničnega osebja se gibljejo med 1000 in 2000 rublji na mesec. Povprečna plača ruskega delavca znaša 185 rubljev na mesec. Stvarna vrednost rublja v ruski državi predstavlja vrednost 1 francoskega franka ali 2 dinarja. Tedaj zasluži povprečno ruski delavec na mesec 350 Din, toliko kakor v naših podjetjih najslabše plačani začetnik. Povprečno pa zasluži naši delavci dvakrat do trikrat več, kakor njihovi tovariši v sovjetskem paradizu. Če pa primerjamo potem cene za življenjske potrebščine, obleko in stanovanje v Rusiji in pri nas, vidimo, da je pri nas vse še enkrat cenejše, poleg tega pa je obleka tudi neprimerno boljša, kakor v Rusiji. Delavec v sovjetski Rusiji je najslabše plačan na vsem svetu ter živi v najbolj obupnih socialnih in zdravstvenih razmerah. Zato pa si direktorji in ostala visoka gospoda lahko privoščijo s svojimi plačami vse ugodnosti, do katerih delavec ne more priti.

RAZNO

Nov apostol
»pravilne prahrane«

Na Japonskem je baje zelo dosti ljudi, ki dosežejo Metuzalemovo starost, a to je, kakor trdi angleški zdravnik dr. Baker, v zvezi s tem, da se Japonci zelo hranijo z morskimi ribami. Morske ribe, ki se hranijo z morsko travo, in tudi neke vrste užitnih morskih rastlin, pa priporoča dr. Baker vsem, ki hočejo dožeti visoko starost.

Vrag se je moral zadovoljiti s kapelo

Pregovor pravi, da kjer ima Bog cerkev, hoče vrag imeti vsaj skromno kapelo. Ni prazen ta pregovor. Seveda bi vrag imel rajši, ko bi bilo narobe. A če ni drugače, se tudi s kapelo zadovolji. A po človeško mišljeno in govoreno, ga je moralo precej trčviti, ko je pred kratkim na Češkem, kjer je mislil, da ga čaka katedrala, našel le nezadovoljno kapelico. Češki katoliki so imeli skoro istočasno z ljubljanskim evharističnim kongresom svoj narodni katoliški shod. Sv. očeta je na njem kot odposlanec zastopal

L. Ganghofer:

14

Martinj klošter

Roman iz začetka 12. stoletja

Poslovenil Blaž Poznič

Zigenot se je obrnil proti kmetu, v katerem je spoznal svojega soseda, Marderekerja. »Kaj si pa napletel?« »Malopridnež negodnik!« je rjul gospod Vace. »O kresu bi bil moral prinesiti davek ... in danes, sredi avgusta, pride in tuli, naj počakam še čez pašo.«

»Toda, dobri gospod, sprevidite vendar!« je jecljal kmet s pridruženim glasom. »Odkod naj vzamem sir? V šestih tednih mi je medved raztrgal štiri koze, moje najboljše molznice.«

»Seveda, kamenja medved ne bo žrl.«

»A tudi jaz ne morem delati iz kamna mastil!«

»Poglej ga nesramnika!« je kričal gospod Vace. »In besede bi tudi še grizel!« Zopet je hotel zagrabiti s pestmi.

Zigout ga je prestregel. »Pustite ga vendar v miru, gospod! Saj reva uboga nima več niti kaplje krvi v obrazu. In doma pri njem je vse narobe. Krava mu je zvrгла, in žena ne more več delati, hodi z otrokom.«

»Seveda otrokel! Za to se najde vedno dovolj časa. Toda podnevi pase lenobo in jaz naj čakam na zakupnino in davek!« Gospod Vace je pljunil in segel po medičnem korcu na mizi. Ko je videl, da je prazen, je popotal s pokrovom in zavpil: »Ula, Ula!« Prišla je stara dekla, da bi vzela vrč.

Medtem je vprašal Zigenot kmeta: »Koliko dače daješ?«

»O kresu dvajset sladkih sirov.«

»Pa pridi jutri k meni! Govoril bom z materjo. Posodila ti jih bo. Boš povrnil, ko boš mogel, pa se ne mudi. In če ti res ne bo mogoče, tudi nič za to!«

Kmet ni vedel, kako bi se zahvalil; govorile so samo oči. Gospod Vace se je zasmel. »Spravi se!« Sunek z nogo, in Mardereker ni utegnil iskati vrat.

Dekla je prinesla vrč. »Prižgi sveče!« je zagodel gospod Vace in se obrnil proti ribiču. »Kaj hočem reči ... postrvi so bile prav lepe. Kaj hočeš zanje?«

»Jeklenih žabic bi potreboval za trnek.«

»Dobiš jih. In moje dekle je podrla jelena. Od tega ti pošljem bedro.«

Zigenot je odkimal. »Ne od tega. Videl sem ga umirati.«

Gospod Vace je bolešno jeknil, kakor bi ga sunil kdo v trebuh. »Ljudje umirajo,« je zavpil, »psi krkajo, plemeniti jelen pogine. Pa ribič! Bi moral pol ovca biti, in še govoriti ne zna! In gnusi se mu divjačina! Zaradi mene! Zmajal je z glavo, in da bi se zopet uravnovesil, je segel po korcu.«

Na železnem oboju so gorele lojenke in njih rdečkasti trepetavi soj je ožarjal pivca. Domača halja, sešita iz jelenjega usnja je odevala zajetno, od starosti že nekoliko upognjeno postavo; siva, dolgo kosmičasta brada je okvirila od časa in razuzdanega življenja razdejan obraz; vse poteze so bile uvele in klapaste, toda sive oči so gledale še svetlo in ostro. Redki lasje so poraščali senca in tilnik; teme je bilo plešasto, le nad čelom se je upiral osamel šop las, kakor bi mu bil čas nalašč prizanesel, da bi mršča usoda le še kdaj mogla pograbití zanj.

Gospod Vace je globoko potegnil in odstavil korec z oči in pomignil dekli, naj gre: »Tako, ribič, zdaj se

Lepota in kras naših cerkva

Neštetokrat je bila že zapisana resnica, da je Slovenija lepa pokrajina na tem božjem svetu. Tudi to je bilo že povedano, da njena lepota niso samo naše v nebo kipeče gore, ne samo naše bistre reke in smaragdno zelena jezera, lepa slika naše Slovenije so tudi neštete cerkve in cerkvice po vseh naših gorah in dolinah, po vrhovih in ravninah. Čudovito razvit okus za lepoto so imeli naši predniki, ko so iskali prostorov za naše cerkve.

Spomnim se, da sva nekoč ležala z dr. Rožičem na neki višini in gledala široko naše domovine. Pa me predrami iz mojih sanjarij umrla dr. Tine in mi pokaže: »Poglej! Kako so znali naši predniki izrabiti vsako razgledno točko, da so nanjo postavili cerkev. Nekaj čudovitega je to!«

Sedanji rod nima več tega smisla. Zato pušča marsikje te bisere naših pokrajin razpadati. Zanje se ne briga, jih ne obiskuje, pot do njih se mu zdi pretežavna. Svet je res postal za verske ideale neobčutiljiv. Zato so pa tudi pota do naših gorskih cerkva marsikje taka, da bi prerok Jeremija spet lahko ponovil svojo tožbo: »Pota na Sijon žalujejo, ker ni nikogar, ki bi šel k daritvam!« Saj še pota do tistih cerkva, ki jih obiskujejo redno vsak teden, niso vselej kar najbolj vzorna. Tu jarek, ki ga je napravila zadnje tedne ploha, tamle spet nekaj jarku podobnega...

Kako zanemarjena je ponekod najbližja cerkvena okolica! Če je okrog cerkve pokopališče, potem je gotovo tam kje za glavnim oltarjem ob steni zunaj cela groblja razne nepotrebne navlake iz vsega pokopališča. Če pa tega ni, potem boste pa našli spet marsikje vse polno »gađe zalege«, ne tiste, ki pika v roke ali v noge, pač pa včasih tako strupensko vseka v nos, da je človeka groza in strah, pa še sram

po vrhu. S svetostjo kraja pa ne ena ne druga razvada nima nič skupnega. Pač pa taka nesnaga domačinom in še posebno tujcem, ki prihajajo v naše kraje, na ves glas oznanjuje, kako je sedanji rod izgubil smisel za snago in za lepoto Bogu posvečenih krajev.

Stopimo v cerkev samo! Tisti prostori, ki so najbolj očitni, so že še taki no, da se ne moremo dosti pritoževati. Kako je pa marsikje na koru, zlasti tam za orgljami, tam, kjer se zbira navadno najzanimivejši cvet in sad cele župnije! To ni več cerkev, to je jama razbojnikov.

Če ni v cerkvi vse v redu, se župljani radi sklicujejo na cerkovnika, češ, da ne pozna nobenega reda, da nima smisla za snago in svetost kraja, oponašajo mu tistih par poličev bere, katero prejema za svojo službo. Da so pa sami tudi dolžni po svojih močeh skrbeti za snago in lepoto svoje župne cerkve, na to pa z mirno vestjo pozabljajo.

Najbolj pozabljena pa je resnica, kdo daje cerkvi višek lepote. To niso morebiti v zlatu se lesketajoči oltarji, ne dragocene slike in podobe, ne s cvetjem in z vencem preprežena cerkev; glavno okrasje vsake hiše božje so njeni obiskovalci, prav po domače povedano: ljudje, ki vanjo zahajajo, in prvi vrsti seveda domači župljani sami. Kaj pomaga, če se vsa cerkev lesketa v lučkah in v svečkah, če pa stoji tam zunaj cerkvenih vrat cele gruča mož in fantov, če med njimi še celo ženskega spola ne manjka! In po koliko krajih naše lepe domovine srečujemo to žalostno sliko!

Pritoževal se je nek član Aljaževega kluba župniku na deželi nad turisti v gorah, češ, da ne zahajajo k službi božji, ki se po planinskih kapelah in kapelicah zanje opravlja, in da se med mašo nekateri precej neotesano vedejo.

Zato da bi bilo najbolje vse planinske kapele zapreti in božjo službo v njih opustiti. Glede na prvi očitek mu je dotični župnik dobro odgovoril: »Potem bomo pa še mi naše župne cerkve zaprli.« Glede nedostojnega vedenja pa velja beseda staroste naše duhovščine, magr. Toma Zupana: »Slovenec je surov.« Kolikokrat je blagi mož svojim dijakom ponovil tole besedo! To svojo neolikost najbolj razodevata kmet in gospod ravno ob naših hišah božjih. Ali mar ne trdim resnice? Da, dragi moji: ostanje zunaj cerkve ob nedeljah in praznikih je višek naše neolikosti. Zakaj, kakršen si nasproti Bogu, tak si potem tudi nasproti ljudem.

Pravite: To je naša stara pravica in se je ne pustimo vzeti od nikogar. Dosti žalostna taka pravica! Druge slišim tožiti: »Čemu odkrivaš svetu to rano. Saj je itak nihče več ne čuti.« Dosti žalostno za bolnika, če nič več ne čuti! Njegova smrt je blizu. Ali naj tudi ni umrjemo? Umrjemo verske smrti. Potem pa se narodne. Zivo se spominjam besedi, katere mi je zapisal pri neki priliki moj bivši, še živeti učitelj: »Naše ljudstvo bo le toliko časa slovensko, dokler bo katoliško.« Ali nam ne prihaja tega tudi bivši voditelj JNS žalostnega spomina, ki so po večini svoje katoliško pričanje že davno vrgli med smeti!!

Za sklep še tole: Veliko se današnje dni piše in govori o Katoliški akciji. Recimo po domače: o katoliškem življenju. Ena prvih in glavnih nalog KA — saj menda veste, kaj pomeni ta kratica? — bo ta: vrniti naše ljudstvo našim hišam božjim, odkoder sta jih izrinila verska mláčnost in verski liberalizem. Kadar bo to delo izvršeno, bomo lahko iz dna duše zapeli najlepšo zalivalno pesem.

Namen, ki ga te vrstice imajo, je pa v glavnem ta: svojo narodno bolezen moramo spoznati, potem jo pa začnimo zdraviti...

pogovorival! Pojdi sem in sedi! Spustila sta se na klop. »In najprej pij!« Gospod Vace je porinil korec pred gosta.

»Nisem žejen!« je dejal Zigenot in si zataknil kapo za pas.

Gospod Vace je poškilil od strani proti ribiču. »Zaradi mene!« je zamrmral. Potem je položil roko čez mizo in za čas tibo in prežeče motril ribiča z očmi. »Torej, zdaj govori! Kaj praviš ti na to?«

»Na kaj. Ne razumem.«

»Saj si jih vendar že tudi videl danes!«

»Koga gospod?«

»Kutarjel! Saj si prišel tja, ko se je moje dekle prekelalo z njimi.«

Počasi je dvignil Zigenot oči; a nič se mu ni zdržalo v obrazu. »Videl, dat!«

»Torej, zdaj govori! Kaj deš na to.«

»Jaz? Kaj mi mar tuji ljudje?«

»Tuji ljudje?« Gospod Vace je pomežiknil. »Tako?«

Pa si kratkih besedi. Zasmejal se je in objel z nemirnimi dlani korec. »Ako pa njihov poglavar pride jutri in ti pravi: 'Ti ribič, zdaj sem ja z poglavar v Gadenu, in vsi ste podložni Cerkvi, tu ni nobenega razločka, tlaka, zakupnina in davek, vse je moje, moj je lov, in ribariti v potoku in jezeru, te pravice tudi ne prepuščam nikomur, sem z njo!' Kaj boš rekel potem, ribič?«

Zigenot se je nasmehnil. »Potem bi lahko prišel kdorkoli in bi tako govoril. Le to se vpraša, koliko bi opravil pri meni.«

»Kajne, da? Kajne?« se je smejal gospod Vace. Odgovor mu je očitno ugajl. »Torej, kaj obš rekel, ako pride?«

»Razmisli! Ibi še moral. A menim, da že najdem prikladno besedo.«

»Prav imaš. Le ne dajaj se pod nogo! In če ti zmanjka besed, govori kar s pestjo! Pri tebi zaleže... Kamor udairš ti, ne raste sedem let noebna trava več. In jaz, ribič, držim s teboj! Rad te imam, to veš. Edini si v Gadenu, ki sem ga pustil, da živi kakor gospod poleg gospoda. Nikoli se nisem niti s prstom dotaknil tvojega imetja in pravic.«

»Za to je bilo pač vzroka dovolj.«

Gospod Vace je namrštil obrvi. »Kako? Kaj meniš s tem?«

»Menim, da bi se bilo slabo izteklo. Utegne biti zame... za vas pa tudi! Be pada drevo, gospod, podira!«

Gospod Vace je ob teh besedah nagnil napošev glavo in temna rdečica mu je zalila obraz. Vendar se je smejal in zgrabil za korec. Krepko je potegnil, zaklopnil pokrov in udaril s pestjo ob mizo. »Poglej ribi, to mi je všeč, da tako govoriš! Kdor je kaj, ta ima pri meni cenol! In zato ib mi bilo žal, če bi ti šlo za prste. Toda jaz sem s teboj.«

»Mislim, da ne potrebujem nobenega pomočnika.«

»Tako? bodi na straži! Ti, seveda, ti še nisi prišel nikoli iz Gadenu. A jaz, ribič, jaz vem kako delajo.« Z votlo dlanjjo je potegnil gospod Vace po mizi, kakor da bi ležal pred njim kupi zlata, ki bi si ga rad pogrebel v naročje. »Pri malem začno, lepo počasi, in vedno hitreje gre, in pri velikem nehajo. Z božjo ljubeznijo in nebeško milostjo mamijo k jamam, in kar nato vanje pade, izgine v kloštrsko malho. In ta nima luknje. Kar je v njej, v njej ostane!«

»Zakaj se ameješ?« je zagodrnjal gospod Vace, medtem ko je zunaj završal sunek vetra okoli hiše.

»Na duhovna v Melinjem logu sem se spomnil, na starega Hiltišalka.«

»Kaj bi z njim?«

pariški kardinal Verdier. Okrog pol milijona odelencev je privrelo v zlato Prago. Vragovo armado, brezverce je kajpada to bolelo. Da se malo potolaži, je oklical kmalu za katoliškim shodom brezverski kongres istotam. Na vse bobnanje se je odzvalo kakih 30 do 40 tisoč svobodomislecev in brezbožnikov z vseh vetrov. Ko so paradirali po mestu, jih je ljudstvo brezbrizno, da, pomilovaje gledalo, češ, mi smo bili pred kratkim priča nekaj veličastnejšega.

»Hudič naj ga odnese!«

Ta »spobaža.« želja se med »kulturnimi« narodi dostikrat sliši. Tudi Slovenci smo že toliko »kulturni«. Navadno dotični, ki kaj takega blekne, ne misli resno. Tako naj bi n. pr. mati, ki često svojega otroka tako nahruli, resno želela, da bi se to zgodilo. Ordo je to klub temu, posebno od strani mater. So pa slučajji, ki glede tega niso tako nedolžni. Sledeči, ki se je nedavno pripetil v Nemčiji, je eden izmed stotih. Neki 25-letni avtomobilnik je kot pilot zasedel aeroplan, na katerega steni je bil naslikan rogač, pod njim pa napis: Hu-

PO DOMOVINI

Iz raznih krajev

Kopanj. Dne 2. februarja je po kratki in mučni bolezni umrla v gradu na Čušperku Ulrika Laschan, sevdnorna dvornega svetnika v pokoju gosp. Viljema Laschana. Dosegla je starost 79 let. Bila je srčno polnopravna ter je bila s svojim globokim verskim življenjem vsem župljanom v najlepši zgled. Celih 60 let je bila članica tretjega reda sv. Frančiška. Na zadnjem je rada prihajala k sv. maši v župno cerkev na Kopanj, dasi je tudi v domači grajski kapeli redno služila. Kako je pokojno vsa župnija visoko cenila, je pričal njen lepi pogreb. Naj uživa obitno plačilo pri Bogu, ki ga je tako ljubila. — V nedeljo, dne 7. marca popoldne ob pol 2 uri priredi Prosvetno društvo gospodarsko predavanje v gasilskem domu v Račni. Predaval bo g. L. Rupelj o sadjarstvu. Vsi, ki se zanimate za sadjerejo, pridite poslušat v polno dvorano!

Podrži pri Trojanah. Po mučni bolezni je umrla Ana Novak, p. d. Kralova mama, dolgoletna naročnica in bralka našega lista. Rajna za-pušča poleg v hvaležnih srcih lep spomin nase tudi v krasni kapelici tik državne ceste, ki jo je dala rajnica pred nekaj leti postaviti. Bila je verna žena in velika dobrotnica revežev. Za njo lašujejo sin, tri hčere in deset vnukov. Bodi ji zemlja lahka!

St. Jernej. Dne 7. marca priredi Kat. prosvetno društvo — pevski in godbeni odsek — svoj koncert z izbranimi pevskimi in godbenimi točkami. Prijatelji lepega petja in godbe, pridite poslušat, kaj so se naučili tokom letošnje zime na društvenih člani! Godbens in pevske točke so po večini večinoma vse nove in izredno zanimive, tako da ne bo nikomur žal našega daru za povzročeno našega petja in godbe. Tudi starše vabimo, da pridejo poslušati, kaj so se naučili sinovi in hčere v zimskih večerih, da se prepričajo, da njih trud ni bil zaman. — Vsa fara sprašuje žalostno, ali bodo sestre res morale od nas in bodo otroci brez varstva in dekleta brez gospodinjinske šole. Mislimo, da je resnični moralni

uspeh njihovega dela več vreden, kakor cele palače in vse strehe. Denarja si seveda žastite se-stre v svoji veliki dobroti niso mogle nakopičiti, da bi si lahko kupile drago stanovanje, ko jim je to odpovedano. Škoda!

vedavno smo povabili na tem mestu o zlati poroki spoštovanih zakoncev Janeza in Nežike Kerin iz Dolenjega pri Leskovcu. Danes pa prinašamo aliko naših zlatoporocencev — z željo, da bi dočkala vsaj še biserno poroko!

Is dolenjskih Benetk. Pred nekaj dnevi bi se naše dolenjske Benetke kmalu spremenile v prave Benetke, tako se je nekaj nevarno dvigala Krka. Menda nam je hotela očistiti ulice biata. Pa si je premislila. Bomo morali še naprej brodit po njem, če se nas ne usmili pomladno sonce in ga ne spravi v kraj. — Orgle v župni cerkvi so se nekaj pokazale. Sv. Jakob bi bil najbolj vesel novih, pa vendar ne bo zameril, če mu vsaj stare do praznikov malo popravimo, da ne bo brežičalo in cvilo v njih. Le zganimo se, da bomo za praznike bolj veselo prepevali aleluja. — Svojemu duhovnemu očetu, priljubljenemu g. župniku in duh. svetniku Francu Golobu, ki že dalj časa zatajuje in junaško prenaša težko srčno bolezen, želimo val farani skorajšnjega okrevanja. — V nedeljo, dne 7. marca bomo imeli občni zbor mladinskega odseka prosv. društva. Iskreno vabimo

mlade lante, da se vpišejo v mladinski odsek. Mladina, na plan! Bodočnost je tvoja! Samo treba je, da poznaš, kaj je tvoja naloga. Kje tvoje mesto. O tem bomo kramljali v društvu, se marsikaj koristnega naučili, poleg tega pa bomo imeli obilo dobre in pošteno zabave. Če imaš le iskro mladostnega ognja, pa' malce korajže, pridil! Veseli te bomo mi, vesel boš ti! — V soboto smo spremlili na zadnji poti pok. Karla Kuntariča, posestnika iz Dob. To je hud udarec za 8 nedoletnih otrok, to tembolje, ker so pred tremi tedni izgubili tudi mater. Z zapuščenimi sirotami, za katere so se zavzeli sorodniki, vsi sočustvujemo.

Ponikve. Velikega pomena za zdravje ljudi so zdravstvene zadruge. Po nekaterih banovinah so prav lepo razvijajo in so pravi blagor za ljudstvo. Zdravstvena zadruga v Ponikvah je prva v Sloveniji. V nedeljo, dne 14. marca ob 2 popoldne bo prvi občni zbor v Ponikvah v žakalnici. Vse žlane vabimo, da pridejo na občni zbor, da bodo slišali poročilo o delovanju zadruge in o načrtih, ki jih namerava izvršiti.

Raka pri Krškem. Na Ardru je umrla 26. svečana Marija Ančimer, gospodinja znanega Ančimrovega mlina v Laškem. Svetila ji večna luč! — Vsaj za ta čas nepričakovana, se je pojavila na Raki svinjska kuga. Zaradi tega so začasno za to vas zaprti svinjski dvorci. Če bi se ta nadloga razširila, bi bili svinjerejci občutno prizadeti. Saj daje prav ta panoga, četudi združena s trdim delom, še najprej vsaj skromen vir dohodkov.

Sveta gora pri Litiji. Občina St. Lambert, kamor deloma tudi mi spadamo, še ni volila, ker se bodo v tem letu meje spremenile. Štiri vasi, zahodni del, grede tja, kamor po vsej pravici in po vseh postavah spadajo in hočejo Občina je od teh vasi imela dohodke od občinskih naklad, ne pa stroškov, ne z občinskimi reveži, ki jih tam ni, ne s poti in cestami, ki jih ali ni ali pa minajo krajevno nobenih zvez s St. Lambertom. Tako pride že dozdaj mala občina skoro ob tretji del čistih dohodkov. Vprašali smo tajnika neke sosedne male nove občine, kako kaj shajajo. S to malo plačo, je rekel tajnik, ne moram živeti, kaj šele, če bi imel družino, občina pa večje plače ne more dati. Prav je povedal razumni odbornik te občine, da bi rad šel v kako veliko občino, če bi le mogel. Razumljivo je, da po odcepitvi štirih vasi, tudi Tirni, Rovišam in Golčjem, ki spadajo v župnijo Sv. Gora, St. Lambert več ne diši. Po kaj bi še hodil v St. Lambert na volitve

dič ga naj odnese! Najbrže je hotel dotični, ki je aeroplan sestavil, s tem izraziti le njegovo hitrost. Hudič pa je to dobeedno razumel. Aeroplan je med poletom iz višine strmoglavil na tla in se razbil. Pilot je bil na mestu mrtve. To smo brali. Vzrok je pa poročilo lepo zavilo v znani ovoj. Nesrečni slučaj! So slučaj, ki niso slučaj.

V naglici... in zato vas prosim, spoštovani gospodje porotniki, da proglasite obtoženca za nedolžnega že glede na njegovega edinega ljubljenežnega sinčka in edino mater.

Pred sodiščem. Obtoženec, ali morete navesti kaj, kar bi govorilo v vašo korist? — Slavni sodnik, izvolite povprečevati, da je moj zagovornik zaletnik.

Razlika. V Nemčiji je navada, da hodi dama na desni strani moškega. — Pri nas pa hodi po levi strani, kjer so izločena okna.

Prava guvernanta. Zakaj ste pa bili odpuščenil? — vpraša gospodinja guvernanta, ki bi rada dobila službo. — Ker sem pozabila kopati otroke. — Otročel v en glas: Vzemi jo, mama, vzemi jo!

Zigenot je znal za glavno in se smehljaj predse.

»Krstil me je kot majhnega dečka... to je edini duhovnik, ki ga poznam. In če so se ti štirje, ki so prišli danes, vrgli po melinjskem, se bo dalo kar dobro z njimi izhajati. Zakaj o melinjskem še nisem nikoli slišal, da bi bil kaj pogrebel v svojo malho. Slišim vedno ie, da samo vedno daja... zadnjo zaponko in zadnjo srajco. In srce in telo povrhi!»

Gospod Vace je bil negibno sedel, z iskročimi se očmi zroč ribiču na usta. Zdaj je skočil pokoncu in pabnil stran svoj stol. »Vzame naj ga hudič, ki ga oznanja! Ta baš, ta je izmed najhujših! Ta ve kaj mora storiti, da bijejo konji po jezdecu. Vse ljudi v Melinjem logu mi je zmalčil do temelja in tal. Zdaj stoji tam vsi kakor kamen pri kamnu v zidu!»

Zigenot je vstal. »Menim, gospod Vace, to je napravil nekdo drugi ko melinjski duhovnik!»

Gospod Vace teh besed ni slišal; drugi sunek vetra je završal okoli hiše, da so zaškripale vse vezi, na enom oknu je počila tanka opna, v izbo je buhnil slap vetra, da so zaplapolale sveče. Jezno je gospod Vace zaloputnil vetrnico. »In zdaj,« je kričal, »zdaj se hoče naseliti v Gadenu kar cela jata. In klošter hočejo postaviti, in iz lesenega kloštra naj zraste kamnit samostan z zidovi in stolpi. In kakor se pušča kri svinji, počasi toda gotovo, tako naj odstopam kos za kosom, kar je trdno v mojih rokah. Toda spoznali bodo, kdo je Vacek. Če bi le vedel, kdo stoji za njimi. Ali Saleburžan? Ali še kdo močnejši, ki bi mi utegnili biti kos? Če bi le to vedel! Potem bi jim jutri povedal nekaj, da bi jim zdrknil jezik v goltanec. A tako...« Gospod Vace je požrl in se prijel s pestmi za lastne prsi.

Zigenot je molče stal, z resnimi očmi. Hropeč je stopil gospod Vace k mizi in vzdignil vrč. In se nakremžil,

kakor da mu je zagrenelo na jeziku. »Kakšna brozga je pa ozpet to! Medica je Šenaverjev davek... in je nalašč skvaril strdi!»

»Ne, gospod!« je dejal ribič. »Šenaver ne bo delal kaj takega. Toda če mora kdo le prevečkrat seči v panj in zahtevati od rja več, kakor more dati, čebele prav kmalu niso več natančne pri nabiranju in srkajo tudi iz strupenih cvetlic. To se opazi potem pri medicu. Zgoraj je resda sladka, usedej je pa grenak nazadnje!»

»Tako? Meniš?« je zamomljajal gospod Vace, in poduhal v odprti korec. Odpahnil je vrč od sebe in kričal: »Kar me grize najbolj... sam sem kriv, da imam požerube zdaj v deželi!« Stopil je pred ribiča, in kričel s rokami začel pripovedovati. »Že davno nekdo je Sulcbarherju in njegovi grofici šnilo v glavo, da bi pogledala, kako je v Gadenu. Brez prateža in hišpca sta odjezdila s svojega gradu; in pod Lokijevim kamnom, kjer teče Goldenbah v Aho, sta zašla. Morala sta stopiti s konj in peš dalje iskati. In naenkrat, pa se jima udere pod nogami, in napol zasuta sta tičala v globokem žrelu dva dni in eno noč. In: kaj praviš? Prav tja me je zavedla moja nesrečna zvezda...« Gospod Vace je jezno bruhnil v smeh in stegnul pesti proti stropu.

»Nesrečna zvezda?« Zigenot je namršil obrvi. »Bili so vendar ljudje v stiski, in še vaši gospodarji povrhule

»Čakaj samo, kaj ti še poveim!« je vpil gospod Vace. »Gonil sem divje svinje in naletel na prazni mrhi; po opravi sem pravilno ugibal, kdo sta jezdecu, in se odpravil s svojimi ljudmi na iskanje. In sem jih našel!

Kmetje!

Vaša stanovska organizacija je Kmečka zvezal

all na občinske seje, ko ne moremo nič doseči in nam nič ne morejo dati. Od velike občine pa vemo, da homo kaj dobili. St. Lambert naj le poskusi, kako bo shajala občina s 700 občani. Mogoče pride še zaselje Seleo traven, ki šteje cele štiri hiše. Za tajnika se bo skupno že nabralo, menda ima mesečno 500 Din, saj to ni tako sijajna plača.

Vrhpolje pri Moravčah. Umrli so na Vrhpolju, občestvoštvo Bertov oče, Pavle Merela, v 69. letu starosti Bertov oče, kdo jih ni poznal? Bili so strogo krščanskega prepričanja, ob volitvah vedno naš pristaš, naročnik katoliškega časopisa, globoko veren mož, ki je v strogo krščanskem duhu vzgojil tudi svoje otroke. Bili so samozni in so strokovno izvršili bodisi čevljarstva, kolarska, zidarstva in sploh vsa dela, za kar so jih ljudje klicali. Kako so bili skrbni, priča dejstvo, da so z ničdem pričeli in zapustili svoje otroke zadostno preskrbljene. Pogreb je pričal, kako so bili priljubljeni v celi županiji. Dobremu očetu večni pokoj, spoštovani Bertovi družini pa naše globoko sožalje.

Moravče. Zalostno so peli zvonovi, ter oznanjali, da je dopolnil tuzemsko trpljenje Hrovat Vincenc. Tužno je odjeknila ta vest pri vseh, ki so ga poznali, ker vsi so ga tudi ljubili. Krepak, močan in vesel je bil še pred nekaj dnevi, a danes ga pa že ni več med živimi. Imel je rano v želodcu in tudi operacija ni bila več mogoča. — V torek, 16. februarja smo ga spremlili k zadnjemu počitku. Številna udeležba na dan pogreba, je pokazala, kako so ga vsi cenili. Bil je praktičen katoličan, dobrotnik siromakov, skriben gospodar in oče domu in družini. V tem pravcu je vzgojil tudi svoje štiri hčere in dva sinova. Vsi ga bodo ohranili v častnem spominu. Bog bodi milostljiv sodnik njegovi duši. Vsem sorodnikom izrekamo naše sožalje.

Trebelno pri Mokronogu. Dne 28. februarja so bile ponovne občinske volitve. Bile so tri liste: JRZ, nacionalna in gospodarska. Nacionalna stranka bivšega župana Franca Klementiča ni dobila nobenega glasu. Bivši župan je bil razrešen županske službe. Naša stranka je dobila 259 glasov, gospodarska lista je pa izvojevala z veliko silo 198 glasov. Mi smo napredovali za 112 glasov od lanskih volitev. Volivcev je bilo 561, volilo jih je 457, torej 80%. Lepa udeležba! Naša stranka poizje v občinski odbor 17 mož in fantov, nasprotne lista pa enega moža. Sam nosilec liste ne pride v odbor, ker je v svaštvo s članom uprave. Ob vo-

litvah ni bilo nikakih neprijetnih napadov. Bil je red. Ob 6 so bile zaključene volitve, ker ni bilo več volivcev. Zunanjo so peli fantje »Haj Slovinci«. Navdušenje v naših vratih je bilo veliko. Vse laži nasprotnikov so se razbile ob skalnati steni naših vrlih volivcov. Najstarejši volivec 86 let je prišel peš 15 minut daleč, vrnil se je z avtom; vozil se je z njim prvit v življenje.

Št. Vid-Prevoje. Odsel je v boljše življenje Peregriin Piro p. d. Stojček. Njega je poznal vsakdo, kajti rad je vsakemu pomagal, saj je bil za vse uporaben. — Drugi je zapustil dolino solz Janez Lukman p. d. Sinkov Janez. Bil je dober čevljar in skoro četrto stoletja nad vse vesten okrajni oziroma občinski sluga. Bil je naročnik vseh katoliških časopisov ter ima tudi shranjene vse pomembnejše stvari. Ko se je učil čevljarstva v Ljubljani, je bil ministar pri sedanjem nadškofu Jegliču. Politično se je živahno udeleževal. Posebno a pokojnim dr. Krekom je bil osebni prijatelj. — Tretji se je poslovil od nas daleč na okrog znani gostilničar Jakob Škarja p. d. Jeren Jaka. Marsikateremu je postregel z dobro kapljico. Bil pa je miren in blaga duša, zato je tudi dočakal častljivo starost 90 let. — Vsem naj bo usmiljeni Bog milostljiv sodnik in naj v miru počiva!

Horjul. S pomočjo sodišča je prišla na dan neka ovadba, ki se nanaša na zidavo našega Prosvetnega doma. Ovadba je še iz časov, ko so naša društva razganjali in njih člane preganjali. Na svoj način bo pomagala razumovati horjulsko zgodovino kakega desetletja in škoda bi bila, če bi se izgubila; zato jo prinašamo v celoti — z vsemi njenimi napakami. Ovadba se takole glasi: Sreskemu načelstvu v Ljubljani. — V Horjulu namerava graditi župnik in njegovi pristaši prosvetni dom in sicer na sledeči način: Po izjavi župnika v mežnariji, kjer je imel 15. 1. 33 agitatorski sestanki in volitev gradbenega odbora, je izjavil, da bo nosila

Listnica uredništva

Dopisnice prosimo, da nam ne pošiljajo predolgh dopisov. Dvajset tiskanih vrstic je za en dopis več kot dovolj. Doje dopise bo uredništvo vedno krajšalo, sicer bi nam dopisi vzeli vse prostor. Naznanila društvenih prireditvev se lahko povedo v enem stavku! — Pravnihi nasvetov ne daje urednik, ampak posebni strokovnjaki. Na ta vprašanja ne odgovarjamo pisмено, ampak le v prilogi — po pravilu: Kdor prej pride, prej melje! — Vsako pismo brez podpisa roma neprebrano v koš!

pretežni del bremena za zgradbo prosvetnega doma tukajšnja hranilnica in posojilnica, dočim bi se zgradba prepisala na cerkevno last. Na vprašanje in pomisleke sem ga podpisani vprašal, zakaj bi bilo to dobro, da če nosi breme hranilnica, zgradba pa bi se prepisala na cerkev, je odgovoril, da je to najbolj varno, drugo je tako nekako nestelno. Ugovarjal sem mu in pozival navzroč, da ako se to zgodi, da bo hranilnica plačala zgradbo bo to hranilnico uničilo. Nesmiselno je graditi danes v tako težkih časih dom, ker faktično ni nobene potrebe zato. Župnik Nastran ima dovolj veliko župnišče in dovolj prostora zase in za kuharico, drugega pa v župnišču ni. Mežnarija, ki je tudi precejšnja stavba je prazna. Le organist prebiva v njej. Hranilnica ima že 30 let prostore v Kmetijskem društvu, s katero sta tesno v zvezi. Nobene potrebe in nobene nujnosti ni, da nadleguje Nastran od hiše do hiše in poganja volnike in jim vsiljuje listke za opeko. Ogromna vsota, katero bo plačala hranilnica za zgradbo prosvetnega doma, bo občutna za tukajšnje prebivalstvo, ki je povečini revno in zadolženo in večino denarja bo odšlo izven naše občine za zgradbo. Naši predniki so upravljali hranilnico, varčevali, da so spravili hranilnico na močno stopnjo, toda sedaj hoče župnik Nastran s tem premoženjem razpolagati in spraviti denar na varno, to se pravi tako, da bo on sam absoluten gospodar, če se to zgodi in prepisje zgradba kot cerkevna last. Ako se to zgodi, potem bo imel župnik Nastran pod svojo komando kar celo vas n. pr. župnišče, Kmetijsko društvo, hranilnico in posojilnico, mežnarijo in prosvetni dom. Pripomnim, da ima župnik malo peščico ljudi za seboj, to so tisti, ki z njim skupaj sedijo v odboru hranilnice in posojilnice je pa tudi nekaj takih in teh je največ, ki so zadoženi pri hranilnici in posojilnici in se ga boje radi plačila pri hran. in pos., ker je župnik Nastran splošno znan kot brezobziren in gorje, ako se mu kdo zameri. Iz teh razlogov se čuim dolžnega, da sreskemu načelstvu to sporočim in javim, imamo pa še druge pritožbe proti Nastranu glede poslovanja pri omenjeni hranilnici. Čudno in naovse čudno se nam zdi to, da hran. in pos. hranilnih vlog ne izplačuje, češ, da nima denarja, na drugi strani pa bo votirala toliko stošicočev za prosvetni dom. To je nerazumljivo in sumljivo ali se mogoče ne skriva denar zato. Sresko načelstvo se naproša, da v tej zadevi potrebno ukrene in napravi red, katerega si v splošnosti vsi želimo. V Horjulu, dne 7. febr. 1933. Stanovnik Franc Horjul 20.

W. Htuff — I. O.:

Pravljice

Tako se je torej vedel nečak v družbi in na pleših. Toda je že tako z navadami: slabe se vedno lažje razširijo kakor dobre in nova, pozornost vzbujajoča moda, pa naj bo še tako smešna, ima nekaj nalezljivega na sebi za mlade ljudi, ki še niso razmišljali o sebi in svetu. Tako je bilo tudi v Zeleni Loki z nečakom in njegovimi čudnimi navadami. Ko je namreč mladi svet videl, da nečaka z njegovim štor-klijastim vedenjem, surovim smejanjem in klepetanjem ter z njegovimi robotami odgovori proti starejšim bolj čislajo nego grajsko, da se smatra vse to celo za silno duhovito, so si mislili: »To je pač lahko, postati tak duhovit navihaneec.« Prej so bili to pridni, spretni mladi ljudje, zdaj pa so si mislili: »Kaj koristi vsa učenost, če je pa nevednost bolj v ceni?« In vrgli so knjige v kot in se podili povsod okoli po trgih in cestah. Prej so bili spodobni in priljudni proti vsakomur, čakali so, dokler niso bili vprašani in so vpljudno in skromno odgovarjali; zdaj so se mežali med moža, se vtikali v njihove pogovore, razlagali svoje mnenje in se smejali celo županu v brk, če je kaj rekel, in trdili, da vse mnogo bolje vedo.

Prej se je mladim Zelenoločanom studilo surovo in prostaško vedenje. Zdaj so prepevali vsakovrstne umazane pesmi, kadili tobak iz velikanskih pip in se potikali po grdih beznicah; tudi so si kupovali velika očala, četudi so prav dobro videli, jih natikali na nos in menili, da so zdaj pravi možje; saj so bili taki kot znameniti nečak. Doma ali pa če so bili na obisku, so ležali s čevlji in ostrogami na divanu, se v dobri

družbi gugal po stolihi, ali pa si s pestmi podpirali leca in se pri tem s komolec naslanjali na mizo, kar je bilo seveda prekrasen pogled. Zastoj so jim pravile matere in prijatelji, kako nespametno, kako nesposobno je vse to; sklicevali so se na sijajni nečakov zgled. Zastoj so jim dokazovali, da je treba nečaku, ki je vendar mlad Anglež, nekaj narodne surovosti odpustiti; mladi Zelenoločani so zatrjevali, da imajo prav tako kot najboljši Anglež pravico biti na duhovit način nesposobni; akratka, človeka je srce bolelo, ko je videl, kako je slabi zgled nečakov šege in lepe navade v Zeleni Loki popolnoma pokvaril.

Toda mladi ljudje se niso dolgo veselili svojega surovega, razbrzdanega življenja, zakaj sledeči dogodek je mahoma spremenil vso sliko. Zimske zabave naj bi zaključil velik koncert, ki naj bi ga proizvajali deloma mestni muzikanti, deloma spretni prijatelji glasbe v Zeleni Loki. Župan je igral mali (violoncello), doktor prav izvrstno fagot, lekarnar, četudi ni imel pravega nastavka, je sviral na piščal, nekaj zelenolokskih dev se je naučilo arije, in vse je bilo izvrstno pripravljeno. Pa se je izrazil stari tujec, da bi se koncert tako kajpak izborna obnesel, da pa žal ni v njem dueta, duet pa mora biti v vsakem pravem koncertu. Malo v zadregi so bili spričo te izjave; županova hčerka je pela sicer kot slavček, a hče dobili gospoda, ki bi mogel z njo peti duet? Nazadnje so se hoteli že obrniti na starega organista, ki je nekoč imenitno pel bas; tujec pa je trdil, da vsega tega ni treba, ker njegov nečak izvrstno poje. Niso se malo začudili tej novi izvrstni lastnosti mladega moža, moral je za poskušnjo nekaj peti, in če se mu spregledajo nekatere čudne navade, ki so jih smatrali za angleške, je pel kot angel. Torej sta se v naglici

RAZNO

V kasinolu. Tu boste imeli dovolj časa učiti se. Kakšen poklic vas najbolj veselji? — Letalec bi rad postal.

Ni je razumel. Složkinja: Gospod profesor, na učili prepeva mož, ki prosi, da bi mu pomagal. — Recite mu, da to ne gre, ker sploh ne znam peti.

Leta 1910 je bil na Kitajskem tako bogat pridelek čebule, da so jo prodajali 135 funtov za 50 centov.

Neki kemik je dognal in izračunal, da vsebuje en funt pšenične moke 160 bilijon. malih delcev.

Tako zelo ga ima rada. Stric: »No, Nežika, katera bratca imaš rajši, Mihača ali Joška?« — Nežika: »Stric, tega ne smem povedati, ker bi me Mihač takoj naštekal.«

Na levo. Gonjač: Prišli smo na sveže sledove leva. — Lovec: Imititno. — Gonjač: Vodijo pa v smeri od nas. — Lovec: Tem bolje.

Lep uspeh. Zdravnik je odredil staremu K., da si sme samo po južni privoščiti požirek smolovca. In uspeh? Stari K. sedaj po štirikrat južina.

Iz naših društev

Horjul. Prosvetno društvo proslavi v nedeljo, dne 7. marca ob 3 popoldne v društveni dvorani materski dan. Na sporedu je petje, deklaracije, simbolične vaje in igra: »Kristus je moje življenje«. Domačini in okoličani prično vabljeni!

Dal pri Ljubljani. Naši cerkveni pevci priredijo na središčno nedeljo, dne 7. marca ob 3 popoldne koncert, za katerega se prav pridno pripravljajo. Na sporedu imajo veliko narodnih. Poleg tega bodo slišali še dve spevoigrice: »Grof in opat« in »Povodnji mož«. Ker pri omenjenem koncertu sodelujejo najboljše moči, nam lahko jamčijo, da bo prireditev dosegla svoj namen. Vsi, zlasti pa okoliški pevski zbori, prav iskreno vabljeni!

Gamelne. Naše prosvetno društvo »Zora« vprizori v nedeljo, dne 7. in 14. marca, obakrat ob 7 zvečer, Saleharjevo dramo iz svetovne vojne v o dejanjih »A njega ni«. Slika nam tako živo vse doseva in telesno trpljenje naših ljudi tiste dni, da mora ganiti do solz tudi najtrdnejši značaj. Primerna za rešni postni čas. Pridite, ogledite si jo!

Dobrova pri Ljubljani. Naše Prosvetno društvo je priredilo gospodinjski tečaj za dekleta, ki ga obiskuje 16 deklet, da se bodo naučile spretno gospodinjiti in dobro kuhati. Pri nas je tak tečaj to pot šele prvič. Zelimo, da bi se dekleta res veliko naučile in da bi tečaj dobro uspel. Drugo zimo bodo še druga dekleta prišla na vrsto. — Prehodno nedeljo bodo dekleta, ki obiskujejo tečaj, v Domu priredile lepo igro »Priseganje«, ki jo je napisal p. Kazimir Zakrajšek. Če bo igra prinesla kaj dobrička, se bo obrnil za stroške tečaja, ki niso majhni. Zato bomo pa v nedeljo po nauku šli vsi v Dom, že zato, da podpremo tečaj. Nasledno nedeljo, dne 14. marca bo pa v Domu velika razstava gospodinjkega tečaja, na kateri nam bodo dekleta pokazale, koliko so se naučile in kaj so lepega naredile. Te zanimive razstave pač nihče ne bo smel zamuditi in že danes opozarjamo nanjo.

Hrušica pri Ljubljani. Prosvetni večer, ki naj bi bil v nedeljo, dne 28. febr., je zaradi istočasnega pogreba, shoda in duh. vaj preložen na soboto dne 6. marca ob pol 8 zvečer. S skioptičnimi slikami bo predaval »O tisku« urednik Jože Košček. Vabljeni!

Preserje. V nedeljo, dne 7. marca, bo v naši prosvetni dvorani v Preserjih gostoval prosvetni oder Sv. Krištof iz Ljubljane. Podal nam bo igro »Župnik iz cvetočega vinograda«. To igro je že z velikim uspehom vprizoril na Ježici in na svojem lastnem odru. Vse prijatelje vljudno vabimo k obilni udeležbi!

NAZNANILA

n Duhovne vaje za žene bodo na Mali Loki od 18. marca do 22. marca. To so zadnje duhovne vaje pred poletjem. Žene, ki vam razmere količkaj dopuščajo, odtrgajte se od svojih skrbi za par dni in pridite v samoto, da se dušno odpočijete in okrepite za nadaljnje borbe. Priglasite se po dopisnici na naslov: Dom Brezmadežne, Mala Loka pri Ivanu, p. Domžale.

n Banovska kmetijska šola na Grmu pri Novem mestu vprizori v sredo, dne 3. marca, vinarski tečaj o trsnih rezi v svojem vinogradu v Trški gori. Začetek tečaja je ob 9 dopoldne. Udeleženci dobijo brezplačno kosilo.

n V soboto, dne 6. marca, bo na kmetijski šoli na Grmu kletarski tečaj. Obravnavalo se bo ravnanje z vinom s posebnim ozirom na letnik 1936. Tečaj bo teoretičen in praktičen. Vrši se od 8 do 12 in od 14 do 17. Oddaljeni udeleženci dobijo v zavodu kosilo.

k Marčeva, materinska številka »Vigredic« je pravkar izšla. Na razpolago sta tudi še junarska in februarjska številka. Celoletna naročnina 25 dinarjev. Naroča se pri upravi »Vigredic«, Ljubljana, Masarykova cesta 12.

RADIO

od 4. marca do 11. marca.

Vsak dan: 12 Plošče, 12.45 Vreme, poročila, 13.45 Čas, spored, 13.15 Plošče, 14 Vreme, borza, 19 in 22 Čas, vreme, poročila, spored.

Četrtek, 4. marca: 18 Radijski orkester, 18.40 Slovenščina, 19.30 Nacionalna ura, 19.50 Zabavni kotichek, 20 Radijski orkester, 20.50 Razne plošče, 21.15 Lahka glasba, 22.15 Narodne pesmi. — Petek, 5. marca: 11 Solška ura, 18 Zenska ura, 18.20 Harmonisti, 18.40 Francosčina, 19.30 Prenos opere iz Okumca, 20.35 Glasbeno predavanje, 22.30 Angleske plošče. — Sobota, 6. marca: 18 Radijski or-

kester, 18.40 Pogovori s poslušalci, 19.30 Nac. ura, 19.50 Pregled sporeda, 20 O zunanji politiki, 20.20 Pratika, 22.15 Radijski orkester. — Nedelja, 7. marca: 8 Telovadba, 8.15 Plesos cerkvene glasbe, 8.45 Postni govor, 9 Čas, vreme, poročila, 9.15 Plošče, 10 Prenos, 16 Zavarovanje živine, 16.20 Radijski orkester, 17 Onojenje zelenjadnega vrta, 17.20 Za boljše voljo, 19.30 Nac. ura, 19.50 Koroške narodne na ploščah, 20.10 Slovenska ura, 20.30 Radijski orkester, 21.10 Plošče, 21.20 Koncert, 22.15 Pesnice za zabavo. — Ponedeljek, 8. marca: 18 Zdravniška ura, 18.20 Plošče, 18.30 Slovenska narodna pesem, 19.30 Nac. ura, 19.50 Zanimivosti, 20 Prenos, 22.15 Plošče. — Torek, 9. marca: 11 Solška ura, 18 Pevski koncert, 18.40 Višek islamske kulture v Abbasidi, 19.30 Nac. ura, 19.50 Zabavni zvočni tednik, 20 Plošče, 20.15 Igra »Preko naše moči«, 21.15 Plošče, 22.15 Radijski orkester. — Sreda, 10. marca: 18 Mladinska ura, 18.20 Terarij, 18.40 Slovenski gorski vodniki, 19.30 Nac. ura, 19.50 Šah, 20 Akademski pevski kvintet, 20.40 Plošče, 21.10 Klavirska glasba, 22.15 Cimermanov trio.

Soliden nakup

domskega volnenega blaga za pomladanske piščice in oblike ter razno manufakturno tudi državnim uradnikom tudi na obroke

Oblačilnica za Slovenijo

Ljubljana, Tyrševa 29 (Miša Gospodarske zveze)

Do preklica nudimo blago deloma tudi na hranitno knjižnice članic Zadržne zveze, Ljubljana.

Smokve za žganjekuho

Dospela je sveža partija po znižani, zelo ugodni ceni. Priporočila se tvrdka

M. Stele & I. Pielick

LJUBLJANA - Pogacarjev trg

(Škofijska palača)

Dober oče. Zakaj pa naš sosed tako pogosto menjava zdravnike? Kaj ni z nobenim zadovoljen? — Zadovoljen je že, toda tisti, ki ga je imel prej, je vzel njegovo hčerko. — No, in? — Ima namreč še eno.

V kopalnici. Gost v kopalnici: Cujte, ta voda ni po predpisih topla 70 stopinj, temveč 85. — Seveda, ker ste predoigo držali v nji toplomer.

Dober sluga. Sluga: »Kaj želite?« — Gost: »Govoril bi rad z gospodom baronom.« — »Kaj bi radi od njega?« — »Prihajam z računom.« — »Gospod baron je odpoštoval v Ameriko.« — »... z računom, ki bi mi ga rad poravnal.« — Sluga: »... in se je baš davi vrnil. Izvolite vstopiti.«

Razloček. Tristan Bernard je znal dobro zavrniti. Nekoč ga je neka gospa dražila: »Sodim, da niste tako neumni, kakor izgledate.« — Bernard pa mirno odgovori: »To je ravno razloček med nama dvema.«

Zakaj ženske ne služijo pri vojakih. »Papa, zakaj pa tudi mamica ni bila pri vojakih?« vpraša Mithec očeta. — »Saj bi morala biti, pa morajo vojaki ubogati.«

naučila peti duet in slednjič se je približal večer, ki naj bi ušesa Zelenoločanov razvedril s koncertom.

Stari tujec, žal, ni mogel biti navzoč pri slavnju svojega nečaka, ker je bil bolan, vendar pa je dal županu, ki ga je eno uro prej obiskal, nekaj navodil glede nečaka. »Saj je dobra duša moj nečak,« je dejal, »a sem ter tja mu pridejo razne čudne misli v glavo in potem prične uganjati neumnosti; prav zaradi tega mi je žal, da se ne morem udeležiti koncerta; kajti mene se silno boji, že ve, zakaj! Sicer pa moram njemu v čast reči, da to ni duševna razposajenost, ampak je zgolj telesna, je utemeljena v vsej njegovi naravi; blagovolite torej, gospod župan, če bi mu morda prišle take misli, da bi se vsedel na notno stojalo ali da bi na vsak način hotel gosti na kontrabas ali kaj sličnega, blagovolite mu le njegovo visoko ovratnico nekoliko zrahljati, ali, če bi tudi potem ne bilo boljše, mu jo popolnoma razvezati. Videli boste, kako vljuden in dostojen bo potem.«

Župan se je zahvalil bolniku za njegovo zaupanje in je obljubil, da bo, če bo treba, tako storil, kakor mu je svetoval.

Koncertna dvorana je bila nabitno polna, zakaj zbrala se je bila vsa Zelena Loka in okolica. Vsi lovci, uradniki, poljedelci in drugi so z rodbinami vred prišli tri ure daleč od vseh strani, da bi se z Zelenoločani naslajali ob velikem užitku. Mestni muzikanti so se izvrstno odrezali, za njimi je nastopil župan, ki je igral na mali bas, spremljal pa ga je na piščal lekarnar; za temi je pel organist basovsko arijo med splošnim odobravanjem in tudi doktorju niso malo ploskali, ko je odigral na fagotu.

Prvi del koncerta je minil in vsakdo je sedaj napeto pričakoval drugi del, ko bo mladi tujec z žu-

panovo hčerko proizvajal duet. Nečak je bil prišel v sijajni obleki in je bil že davno obrnil pozornost vseh navzočih nase. Vlegel se je namreč, ne da bi bil mnogo povpraševal, v krasni naslanjač, ki so ga bili pripravili za neko grofico iz sosesčine; stegoval je noge daleč od sebe, motril vsakogar skozi velikanski daljnogled, ki ga je uporabljal poleg velikih naočnikov, in se igral z velikim mesarskim psom, ki ga je bil pripeljal v dvorano, čeprav je bilo prepovedano pse s seboj jemati. Grofica, za katero je bil naslanjač pripravljen, je prišla, a nečak se še zmenil ni, da bi vstal in se ji umaknil; nasprotno, še udobneje se je vsedel in nihče se ni upal mlademu možu o tem kaj rhniti. Imenitna dama pa je morala na popolnoma preprostem slamnatem stolu sedeti sredi med ostalim ženstvom mesteca in se je baje nemalo jezila.

Med krasnim županovim igranjem, med izvrstno prijatelji glasbe v Zeleni Loki. Župan je igral mali bas doktor izvabljal fagotu čudovite melodije, in je vse sapo pridrževalo in poslušalo, je ukazal nečak psu, naj mu prinese robec, ali pa je na glas klepetal s svojimi sosedi, tako da se je vsakdo, ki ga ni poznal, čudil odljudnim navadam mladega gospoda.

Zato ni čudno, da je bilo vse radovedno, kako bo proizvajal duet. Prišel se je drugi del; mestni muzikanti so bili nekaj malega zaigrani in zdaj je stopil župan s hčerko k mlademu možu, mu podal note in dejal: »Mesjé (gospod), ali ne bi hoteli zdaj peti duet?« Mladi mož so je smejal, kazal zobe, skočil kvišku, onadva pa sta mu sledila k notnemu stojalu in vsa družba je bila polna pričakovanja. Organist je dal takt in pomignil nečaku, naj začne.

IZ ŽIVLJENJA KMEČKIH ZVEZ

Tečaj mladinske kmečke zveze za dekleta

Z velikim uspehom je bil zaključen voditeljski tečaj Mladinske kmečke zveze za kmečke fante. 35 krepkih, delavojnih fantov je na osemdnevnem tečaju, ki se je vršil v Vajenikem domu v Ljubljani, dobilo močno podlago, na kateri bodo gradili svojo mladinsko kmečko organizacijo. Navdušenje, s katerim so spremljali ves čas predavanja, je garancija, da bodo svojo nalogo tudi vestno izvršili. Prežeti z idejo kmečke skupnosti in stanovske zavesti so se lotili dela, ki bo dobilo svoj izraz v močni stanovski organizaciji.

Pri svojem delu pa ne bodo osamljeni, zakaj tudi kmečka dekleta bodo pričela po drugi strani s enakim delom. V ta namen pa je glavni odbor organiziral za kmečka dekleta šestdnevni tečaj, ki se bo začel v soboto, dne 6. marca, v Lichtenurnovem zavodu. Ta tečaj bo obiskovalo okoli 35 kmečkih deklet iz vseh krajev Slovenije. Vse one, ki so se za ta tečaj prijavile, bomo obvestili pisмено, opozarjamo pr danes, da se prične tečaj še ob 8 zjutraj in da morajo zaradi tega priti že v petek s popoldanskimi vlaki. Vsa oskrba bo v Lichtenurnovem zavodu in sicer brezplačna. Zato se takoj po prihodu vlaka napolnite tja.

Iz pisarne Kmečke zveze

Žive in močno razgibane so vse nedelje med kmečkim ljudstvom. Pokret stanovske organizacije, ki je dobil svojega izraza v Kmečki zvezi, je močno razgibal vse podeželje in opozoril kmečko ljudstvo, da je treba v sedanjem času strniti svoje sile in se lotiti dela za izboljšanje položaja. Močan odmev prihaja z vseh strani, in povsod se ustanovljajo še vedno krajevne enice Kmečke zveze. Ne mino nedelja, da se ne bi na novo ustanovilo vsaj par edinic, ali da se ne bi vršili stanovski tečaji. Kmečko ljudstvo, do sedaj neorganizirano je spoznalo, da je za njega močna stanovska organizacija nujna potreba, če se hoče preje dvigniti s ta! kamor so ga treščile težke gospodarske prilike in nerazumevanje odločujočih čimteljev. Te svoje stanovske

organizacije se danes oklepa večina kmečkega ljudstva, pripravljena v njej storiti vse za zboljšanje težkega položaja. Ob strani stojijo zaenkrat še samo tisti, ki hočejo videti najprej koristi, ki jih bo Kmečka zveza izposlovala, in pa tisti, ki se že zdavnaj več ne počutijo kmete, dasi se pečajo z delom, ki ni drugega kot kmetijsko.

Ustanovni občni zbori so bili v nedeljo v Sevnici, Zeleznikih, Bledu in Banja Loki pri Kočevju. Udeležba je bila na vseh teh zborih velika, kar jasno priča o zanimanju, s katerim spremlja kmečko ljudstvo delo Kmečke zveze. Na vseh občnih zborih so bili zastopniki glavnega odbora, ki so razložili podroben načrt Kmečke zveze in pomen, ki ga ima ta organizacija. Do zadnjega udeleženca so se vpisali v Kmečko zvezo, zavedajoč se, da je tu njih mesto za iznašanje predlogov in nasvetov, ki naj gredo v korist kmetu. Zlasti je bil živahen občni zbor v Sevnici. Udeležilo se ga je preko 150 članov, kar je za tamošnje razmere zelo veliko. G. dr. Jesenko, ki uživa med tamošnjim kmečkim ljudstvom veliko zaupanje, je navdušil vse za Kmečko zvezo. Izvoljen je bil odbor iz samih delovnih in poštvovalnih kmetov, ki bodo organizacijo izpopolnili in pritegnili v njo vse, ki imajo ljubezen do svojega stanu. Pozdraviti pa je ustanovitev Kmečke zveze v Banja Loki, kjer živi kmečko ljudstvo v težkih prilikah. Vendar so se združili v enoten nastop in bodo s svojo stanovsko organizacijo precej olajšali delo za napredek avo-jeja stanu.

POZOR! Najboljša in najcenejša moška in ženska kolesa, plašče, zračnice in vse kolesarske potrebščine dobite pri

A. KRAŠOVEC

Št. Vid pri Stični na postaji

Najlepše in najmočnejše blagove za moške, ženske in otroške obleke, svilenе rute, klobuke, čepice, srajce itd. vedno na zalogi. Če hočete dobro in poceni kupiti, ogledajte se pri nas.

Vam pomaga, da zadobite zopet zdravje s pomočjo zdravilnih lastnosti bilja.

Ne bodite sam sebi sovražnik! Bolezni pri meni in bolečine ob mesečnem perihu (menstruaciji) ublaži HERSAN-CAJ.

Ali Vas ovira debelost? Bi bili radi vitki? Teda; uporabljajte HERSAN-CAJ

Zakaj trpite bolečine revmatizma in protina, ako to ni potrebno. HERSAN-CAJ je sredstvo, ki Vam more olajšati muke.

HERSAN-CAJ pomaga pri arteriosklerozii in hemoroidih (ziati žili).

Ali res še ne veste, da je HERSAN-CAJ dobro sredstvo pri obolenju želodca, jeter in ledvic.

HERSAN-CAJ se dobiva v izvornih zavojih v vseh lekarnah.

Zahtevajte brezplačno brošuro in vzorec od: »RADIUSAN«, Zagreb, Duhljanova ulica 11. 1. Reg. št. 12034/33

V vsako hišo »Domoljuba«!

ČLOVEŠKO TELO IN NJEGOVO NARAVNO ZDRAVLJENJE

Pomlad je tu! Kakor priroda, tako je tudi naše telo onemoglo in se težko brani boleznim. Zaradi tega mu moramo pomagati in ga napraviti odporno in zdravo. Moramo ga očistiti nakopičenih in telesu škodljivih tvarin ter mu dovajati nove in oživljajoče soku. V ta namen se priporoča naravno zdravljenje s

»PLANINKA« čajem BAHOVEC

ki je pripravljen večinoma iz najboljših planinskih zelišč in je njegovo koristno delovanje že priznано v znanstveni medicini.

Dolgoletne izkušnje nam potrjujejo, da je »Planinka« zdravilni čaj zelo dobro ljudsko zdravilo, ker izhajajo nje ove sestavine iz znanstvene in deloma tudi iz ljudske medicine.

»Planinka« zdravilni čaj je dober regulator za čiščenje in obnavljanje.

Radi tega učinkuje 6—12 tedensko zdravljenje s »Planinka« čajem Bahovec izredno dobro:

- pri slabi želodčni prebavi in zaprtju,
- pri slabem in nerednem delovanju črevesja,
- pri zapetosti telesa,
- pri omotici,
- glavobolu, nespečnosti in zgagi,
- pri obolenjih sečne kisline in hemoroidih,
- pri obolenju jeter,
- pri nervozni in živčnih boleznih.

»Planinka« zdravilni čaj pospešuje tek. Zahtevajte v lekarnah izredno »Planinka« čaj Bahovec. Veliki paket Din 20.—, polovični Din 12.— in poskusni omot Din 3.50. »Planinka« čaj je samo tedaj pravi, če je zaprt in plombran in nosi naslov proizvajalca:

APOTEKA Mr. BAHOVEC, LJUBLJANA

Sp. br. 14.2 12Rg. o od 10. VII. 1934.

Mali oglasnik

Vaša drobna vrstica ali nje prostor velja za enkratno D. 5. Naročniki »Domoljuba« plačajo samo polovico, ako kupujejo kmetijske potrebščine ali prodajajo svoje pridelke ali iščejo poslov oziroma obrtniki pomočnikov ali vajencev in narobe.

Pristojbina za male oglase se plačuje naprej.

Njive, gozdi, travniki

in vinograd z zidanicco, zelo lepa lega, v lepi okolici Dolenjske, po ugodni ceni na prodaj. Naslov v upravi »Domoljuba« pod št. 2452.

Sadna drevesa

visokodebelna in srednje-debelna v premeru 17 do 20 mm, v obsegu 5 do 7 cm: 1. vrsta jabolne Din 5, II. Din 4, Hruške I. Din 8, II. Din 6, Česnje, orehi Din 9, visoke 3 m. Prtilične jabolne, hruške Din 6 komad, vse najboljšje kakovosti, vsako drevo jamčeno za sorto. Zahlevajte od priznane drevnice Drevničarske družbe v Dorfarjih »Skofja Loka«.

Proda se posestev

v Lancovem pri Radovljici, obstoječe iz hiše, hleva, drvarnice in njive v izmeri 4500 m² po ugodni ceni, event. tudi na bran, knjižice. Posebno ugodno za upokojece. — Vprašati pri Gospodarski zvezi v Ljubljani.

Čevljarški šiv. stroj

Cylinder, dobro obratna, prodam za 700 dinarjev, eventuelno tudi zamenjam za kolo — Modic, Mokro polje p. št. Jernej.

Hlapec priden in pošten

ki ima veselje do konj, dobi službo. Mesečna plača 250 do 300 Din. Naslov v upravi »Domoljuba« pod št. 3243.

Hlapec in dekle sprejemem

na kmetijo. — Zobjek, Rudnik 13, Ljubljana.

Kmetovalci! Orpalke

za gnojnico, pluge, brane in vse drugo orodje, poljedelske stroje, čebelarke potrebščine, razstreljiva i. t. d. dobiti po znanih cenah v železnini Fr. Stupica, Ljubljana, Gosposvetička cesta 1.

Hlapec za vsa kmečka dela

sorejme Jože Kogovšek, Dravljice št. 67.

Semenski krompir

za peščene zemlje ugodno razpošilja Jegličič J., Pragerzko.

Najlepše čeblice

dobre kvalitete boste nakupili za pomlad v največji izbiri pri Preskerju, Sv. Petra c. 14.

Hlapec h konjem in kmetijskimi deli

za vsa kmečka dela, Gorenica 30—35 let, sprejemem. Ponudbe na upravo Domoljuba pod št. 100 št. 3200

Rovaškega vajenca

takoj sprejemem. Hrana in stanovanje pri meni. Alojzij Boncelj, Britof, Kranj.

Oskrbtnik zmožen

samostojno upravljati srednje veliko kmečko posestvo. Kavcije zmožni in absolutni kmetijskih šol imajo prednost. Ponudbe je poslati na upravo »Slovenca« pod »Oskrbtnik« št. 2974.

Kolesa skoraj nova in stara prvovrstnih znamk

Singer in Pfaff šivači stroji ki odgovarjajo popolnoma novim, poceni na prodaj edino pri »Promete« v Ljubljani (nasproti križniški cerkvi).

Sprejemem fanta za kmetijska dela

15 do 18 let. Iv. Kočar, Zalog 9, Dev. Mar. v Polju.

Šivalne stroje pogreznjive

od 2000 Din. Na zalogi Vest, Pfaff, Gritzner. Kolesa od Din 550—, »Herkules« od 1000 Din dalje. Najceneje edino le pri tvrdki Plevel v Preski p. Medvoda.

Z mizarstva vajenca sprejemem

takoj. Hrana in stanovanje v hiši. Škrbine & Komp., Višmarje pri Ljubljani.

Dekle za vsa hišna dela sprejemem

takoj Ivan Rems, Vogelina 5, Trnovo.

Sprejemem hlapec kmečkoga fanta

od 20 do 26 let, vajenega konj in dela na kmetiji, in enega fanta, šole prostega. Nastop takoj pri St., Rupa št. 10, po ta Kranj, Gorenjsko.

Krojaškega pomočnika

poštenega, dobro moč, sprejme takoj Stanko Gregorič, krojač, Nadteak pri Ložu.

France
in lastne tovarne

18	34
26	35
30	40

Sternecki
CELJE 19

UENIK - ZASTOJ
V NORUJ - ZASTOJ

Umetni kmetovalci in trgovci!

Nadavite si novovrstno iraz mlina. So palezni nemški izdelki. z mlini bodejo mlihi vse svoje sitne pridelke doma, s tem si prihranite troljenje, žito, čas in denar. Šinljo vam za mletenje sita za krotanje živalim, za mletje vsega sitnega zrna v poljubno fino moko, kakor pšenitni in polentni gris. Za pogon mlina zadostuje vsaka moč ali motor, ki vam služi za pogon drugih gospodarskih strojev. — Vzemite se tudi hranilne knjižice v račun. Samopredaja

Turnšek Stefan
Poštni predal št.
Ljubljana - Aleševčeva 24.

Notranjci!

Moške modne kamgane od Din 46—, 60—, 80—, 100—, 120— i. t. d.; damsko vojneno blago za kostume od Din 20—, 25—, 30— i. t. d.; damsko vojneno blago za obleke od Din 10—, 12—, 15—, 20— i. t. d. Veliko izbira moških klobukov, damskih slamnatih čepic, moških srajc i. t. d. vam nudi vedno le najboljše in najcenejše

LUDVIK BOLTIN, Logatec

Ne kupujte od krojačarjev po hišah, ker dobita vedno cenejše in boljše v trgovinah.

LJUDSKA POSOJILNICA

V LJUBLJANI

registr. zadruga z neom. zavezo

LJUBLJANA, Miklošičeva cesta 6,

v lastni palači

obrestuje hranilne vloge najugodnejše

Novo vloge vsa k č a s razpoložljive

obrestuje po 4%, proti odpovedi po 5%

Mali oglasi

Kmečko posestvo

majhno, zaradi prese-
litve takoj proda: Tes-
ner, Beonica 5 pošta
Hrušica pri Ljubljani.

40 panjev čebel kranil-
čev kupim.
— Ponudbe na upravo
Domoljuba pod »Ciste
sivke«.

Hiša z vrtno poceni na
prodaj v Cerkljah
pri Kranju. Naslov v
upravi Domoljuba pod
štev. 2845.

Strožnik (draksel)
skoro nov.
prodam. Einspielerjeva
ulica 21, Ljubljana.

Sejalni stroj dobro
ohranjen.
prodam. Opisan je v
»Kmetovalcu« 1. 1934.
na strani 192. Peterovlj
Milka, Selca, Gorenjsko.

Deteljno seme zmlato,
je iz-
borno krmilo za gove-
do. Cena 75 par za kg.
Sever & Komp., Ljub-
ljana.

Vajenca za mizarstvo
obrti, krep-
kega, kmečkoga, sprej-
mem. Nastop takoj. —
Anton Hren, Gradišče,
Toplice.

Prodam mlinček nov,
vsako kito, na ročni
pogon s kamni. Ivan
Fsbjan, Lašče p. Dvor
pri Žužemberku.

Kmečka zveza v Ljubljani ima v nedeljo, dne
7. marca svoj redni letni občni zbor, ki se bo vršil
v Frančiškanski dvorani. Začetek je ob 10. uri do-
poldne. Po občnem zboru pa se vrši veliko kmečko
zborovanje, na katerem bodo govorili g. načelnik
Brodar, g. Puš in delegat od Okrožnega odbora v
Mariboru.

Vsem je znano, da je tudi pri nas komunizem
razširjen, zlasti med mladino. Vprašanje: Koliko
pa je pri nas komunistov, ki komunizem tudi ra-
zumejo?

Štoli za moške obleke

ravnokar došli v veliki izbori po
zelo nizkih cenah pri

F. & I. GORIČAR, Ljubljana
Sv. Petra cesta 29 in sicer

Štoli 140 cm šir. najcenejša kvaliteta od Din 24-35-
Štoli 140 cm šir. srednjevrstni, trpežni „ „ 40-65-
Kamgarni srednjih kvalitet „ „ 70-110-
Angleški kamgarni najfinejši „ „ 140-190-
Kompletna podlaga za obleke, najcenejša Din 62-
Kompletna srednjevrstna podlaga „ 98-
Kompletna prvovrstna podlaga „ 145-
kakor tudi vse vrste hlačevine za delavne hlače itd.

Pozor! Vsak, kdor kupi za kompletno moško
obleko, dobi lepo svilen kravat za nameček.

»Domoljub« stane 88 Din za celo leto, za inozem-
stvo 60 Din. — Dopise in spise sprejema ured-
ništvo »Domoljub«, naročnino, inserate in rekla-
macije pa uprava »Domoljub«. — Oglasi se za-
računavajo po posebnem ceniku. — Telefon ured-
ništva in uprave: 29-92, 29-93, 29-94, 29-95, 29-96.
— Izdajatelj: Dr. Gregorij Pečjak. — Urednik:
Jože Količek. — Za Jugoslov. tiskarno: K. Coč.

Ljubljana
Komenskega ul. 4
Telefon št. 3638

Dr. Frane Dergane
ul. prišajni trg, št. 1 p.
Ordinira: 11.—1.

Al. Planinšek

koncesionirana trg. agentura v bančnih in kreditnih
poslih v Ljubljani, Beethovnova
ul. 14/1. Telefon 35-10 — vnovči vloge
denarnih zavodov najbolje tako; v gotovini vedno
nakupiatneje. Vse informacije brezplačno.

Zdravniška. Zdravnik je bil poklican k ma-
lemu dečku, pa ni mogel dognati pravega vzroka
njegove bolezni. Mati ga na vse načine prosi, da
bi dečku pomagal. Stednjš je zdravnik potolaži
z nastopnim receptom: »Dal mu bom nekaj ta-
kega, da bo padel sinko v omedlevalo in za luke
bolezni sem pa jaz najboljši zdravnik v mestu.«

DOBRA VEST za one, ki jih NOGE BOLE

Vsak korak, kisem
ga napravilo, je bil
zame muka.

Neki prijatelj pa mi
je svetloval, naj pe-
rem noge v kopeč,
ki vsebuje to sol.

Kolika je bila dobrota,
ko sem noge pomočila
v to blagodejno kopeč!

Zdaj s lahkoto vsak
dan hodim po več kilo-
metrov, odkar upora-
bljam Saltrat Rodell.

Verujte samo pest Saltrat Rodella
v toplo kopeč za noge. Pazite kako
se milijoni mehurčkov kislika dvl-
gajo na površje. Občutili boste kako
globoko prodirajo v znojnice, dovajajoč bla-
godejne soli vse do korenin Vaših težav.
Kakor po neki magiji, Vas noge nehajo bo-
leti in oteklina izgine. Trudne bolne noge
občutijo znatno olajšanje. Žulji se tako omeh-

BREZPLAČNO. Na podlagi posebnega dogovora s izdelovalci lahko sedaj vsak čit-
atelj tega lista dobi brezplačno zadostno količino Saltrat Rodella. Pišite še danes. Na
pošljajte denarja. Naslov: M. Neumann, service 21-H, Zagreb, Boškovičeva ul. 44.

PRILIKA,

KI JE NE BO VEČ!

OTROŠKE OBLEKE	Din 52'—
MOSKE OBLEKE	Din 150'—
MOSKI PLašCI	Din 165'—
MOSKI HUBERTUS PLašCI	Din 189'—

ANT. KRISPER
MESTNI TRG 26